

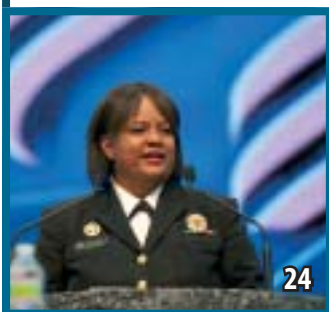
Adventszemle

Havonta megjelenő tájékoztató és ihlető jellegű folyóirat az adventisták számára • 2010. július

Ted N.C. Wilson

A Világszéles
Adventista Egyház
új elnöke

TARTALOM

- 3 A Generálkonferencia ülése
- 4 Egy életerős egyház
William G. Johnsson
- 7 Visszapillantó a 2005–2010 közötti időszakra
- 11 Szentlélek által vezetett közösség
Jan Paulsen
- 15 Hirdessétek, míg mindenki meghallja
Matthew A. Bediako
- 17 Nagyszerű ígélet
Robert E. Lemon
- 19 Ted N.C. Wilson lett a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház elnöke
Ansel Oliver / Mark Kellner
- 20 A Szentlélek ereje által
- 22 Az 59. Ülésszak alkalmával megválasztott tisztségviselők
- 23 A küldöttsége egyik elvárása a következő ülészakoktól: fiatalokat a vezetőségbe!
- 24 Az AEÁ Közegészségügyi Osztályának meglátása az adventisták egészségügyi irányvonaláról
Mark A. Kellner
- 25 Az utazó Biblia 2o hónapos vándorlása véget ért
Arin Gencer / ANN
- 26 A Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház 59. Generálkonferenciája
A román stand a GK-án – képekben
- 28 A nők és lányok elleni erőszak megszüntetése
- 29 Hírek
- 31 Levél az olvasókhöz
Nekrológ

ADVENTSZEMLE

**A Romániai
Hetedik Napot Ünneplő
Adventista Egyház
hitnevelő és tájékoztató
havilapja**

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

2010. július

Igazgató: Pop Iacob
Főszerkesztő: Virgil Peicu
Grafika: Eric Bocăneanu

Szerkesztő: Kovács Judit

Fordítók:

Járfás F. Eszter, Mezei Áron,
Oprea Adél Emő

Műszaki szerkesztő: Szócs Erzsébet

Készült a Viața și Sănătatea Kiadó
nyomdájában
030715 Bukarest
Str. Valeriu Braniște nr. 29
tel.: 021-3230020; 021-3234895
fax: 021-3230040

A magyar szerkesztőség címe:
400107 Kolozsvar
str. Cuza Vodă nr.12
tel.: 0264-599512, 0264-599413,
0740-904246
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

ISSN 1842 - 3361

A Generálkonferencia ülése

A Generálkonferencia ülészaka az a fórum, amely megválasztja a világszéles egyház vezetőit és megsza-
vazza az egyházi alkotmányban hozott változtatásokat. A küldöttek részt vesznek a 13 adminisztratív terület jelentésének bemutatásán is. A szavazó delegátusok a világ különböző tájait képviselik. Az egyház Alkotmánya előírja, hogy a testület tagjainak legalább felét laikus tagok – nők és férfiak egyaránt –, lelkészek, tanárok és olyan egyházi alkalmazottak kell hogy alkossák, akik nem közigazgatási munkát végeznek. Továbbá minden korcsoport és nemzetiség képviselve kell hogy legyen. Ez alkalommal lehetőség van újra felvenni a kapcsolatot a világon szétszóródott barátokkal is.

Változások az idő folyamán

Újabban sportpályákon tartjuk ezeket a gyűléseket, de az első üléseket ábrázoló fényképeken a küldöttség egy-egy szerény imaterem bejárata előtt pózol. Akkoriban a vezetők főleg az Egyesült Államok nyugati és északi-keleti részéről jöttek el Michiganba – ki vonattal, ki lovaskocsival. Jelenleg egyházunk tagjainak egyharmada Afrikában lakik, egy másik harmada Közép- és Dél-Amerikában. Egyetlen országban sincs annyi adventista, mint Brazíliában: 1,3 millió.

A kezdetek

A hetednapot ünneplő adventista vallási vezetők azért gyűltek össze a Michigan állambeli Battle Creek-ben 1863-ban, hogy „egy Generálkonferenciát szervezzenek”, amint a találkozóról szóló jelentés megjegyzi. A találkozó május 20-án kezdődött, amikor is a résztvevők megválasztották az első elnököt és egy titkárt. Az ülés ideje

alatt a küldöttek megfogalmazták és jóváhagyták az alkotmányt és az állásfoglalási nyilatkozatot. Megalkották a Konferencia vezetői osztályát, amely az elnökből, a titkárból és a pénztárosból állt. Közigazgatási téren jelenleg is ezt a felosztást tartjuk tiszteletben, az egyház összes szervezeti szintjén.

Battle Creek volt a színhelye hiszen GK-nak. Az első ülést a Mississippifolyó nyugati partján 1887-ben

ben került sor ilyen találkozóra. 1970 óta minden öt évben sor kerül a Generál Konferencia ülészakára, úgy, ahogy az Adventista Egyház Alkotmánya is előírja.

A helyszínek

Az utóbbi években a GK üléseinek sportpályák szolgáltak színterül, úgy az Egyesült Államokban, mint Kana-

tartották, Oakland-ban (Kalifornia-ban). Három alkalommal szervezték meg a gyűlést az Egyesült Államokon kívül: 1975-ben Ausztriában, 1995-ben Hollandiában és 2000-ben Kanadában. Az atlantai ülés immár az 59-ik.

Gyakoriság

Az üléseket gyakrabban, évenként szervezték 1891-ig, majd két évente egészen 1905-ig. Ezek után nem volt Generál Konferenciái gyűlés szervezve négy évig, s ezt a szünetet másik követte a második Világháború miatt. 1918-ban kezdték újra, s attól kezdve négyévenként szervezték egészen az 1930-ban bekövetkezett gazdasági világválságig. Ezt követően csak 1936-ban és 1941-

dában és Európában. Nem sok olyan hely van amely megfelelő körülményeket tudna biztosítani egy ilyen méretű eseményhez: 70 000 résztvevőt kell leültetni, angol nyelvet beszélő személyzetre van szükség (ez a hivatalos nyelv az egyházi találkozókön), megbízható és megfizethető közszállítási eszközöket, valamint óriási mennyiségű eledelt kell biztosítani.

A következő ülészak

Habár reméljük, hogy Krisztus Urunk eljövetele megelőzi a következő, 2015-ben tartandó gyűlést, a testület lefoglalta mégis a Texas állambeli San Antonio város Alamo nevű dómját... – ha netán szükség lenne rá.

Egy életerős egyház

VISSZATEKINTÉS AZ UTOLSÓ ÖT ÜLÉSSZAKRA

WILLIAM G. JOHNSON

A Generálkonferencia üléseinek általában pezsgő hangulatot adnak a színes felvonnulások, az ünnepélyek és a sokaság, de ezek a világszintű mozgalmak elsősorban munkára gyűjtik össze a 2 400 küldöttet. A különböző egyházterületek képviselői megválasztják a vezetőket és megtárgyalnak bizonyos kérdéseket, mint például a *Gyülekezeti kézikönyv* vagy a *Hitalapelvek* megfogalmazásának esetleges módosításait.

Ha megfigyeljük az utolsó öt ülészak eseményeit, felfedezünk néhány fontos adatot:

1985 – New Orleans

Amikor az adventisták összegyűltek a Louisiana-i Superdome épületben, az Egyháznak közel ötmillió tagja volt. Éppen akkor ünnepeltük történelmünk leggyümölcsözőbb evangelizációs programja, az „Ezer aratási nap” befejeztét.

Mivel az egyház gyors ütemben növekedett, megoldást kellett találni a szerkezeti és szervezési gondokra. A Generálkonferencia és az Észak-Amerikai Divízió között a feszültség jelei mutatkoztak. Felütötte fejét a nők felszentelésének kérdése is, különösen Észak-Amerikában.

Az Adventista Egyház egy életteli szervezet lévén, ideje volt nagyméretű változásokra gondolni a küldetésünk teljesítése terén.

Az 54. ülészak alkalmával figyelembe vettek egy egész sor ajánlatot a hitközösségek szerepével és céljával kapcsolatosan. A küldöttek azt hangoztatták, hogy a világegyháznak négy (és nem öt) szervezési szintje van: a helyi gyülekezet, az egyházterület, az unió és a Generálkonferencia szintje. A divíziók nem tekinthetők külön egységeknek, hanem a Generálkonferencia szervezeteit alkotják, ebből kifolyólag pedig a divíziók elnökei nem csak az illető földrész egyházáért felelnek, hanem a Generálkonferencia alelnökeiként is szolgálnak.

Fontos hangsúlyozni ezt a gondolatot, ugyanis ez hozzájárul az egység megőrzéséhez világunk adventistái között.

Az utóbi 80 év legnagyobb, ügyosztályi változtatásai arra irányultak, hogy az öt szolgálati ágat egy nagy ügyosztályban egyesítsük, az Egyház Ügyosztályai néven. Ide tartozik a Laikus Tevékenység Ügyosztálya, a Szombatiskola Ügyosztálya, az Ifjúsági Ügyosztály, a Sáfársági és Fejlődési Ügyosztály, valamint az Otthon és Családi Élet Ügyosztálya. A New Orleansban felvetett témák egyikét – a nők lelkésszé szentelését – egy későbbi alkalomra halasztották, ugyanis aprólékos tanulmányozásra volt szükség. Ez lett a kö-

vetkező ülészakok egyik legfontosabb témaköre.

1990 – Indianapolis

A Generálkonferencia 55. ülészaka a Hoosier nevű domban folyt le, és már elejétől fogva meglepetésekkel járt. Csütörtök esti megnyitó beszédében Neal C. Wilson, a Generálkonferencia akkori elnöke kijelentette, hogy kész tovább folytatni szolgálatát, ha igénylik ezt. Éppen aznap töltötte a 70. születésnapját, és 11 éve volt az elnöki székben. Másnap reggel azonban hiába várták a jelölő bizottság jelentését. Ahogy múltak az órák, nőtt a feszültség. Azt suttogták, hogy a küldöttek új személyt ajánlottak az Egyház élére, de az illető nem vállalta a felelősséget, és most más név került megbeszélésre. Vajon lesz-e elnöke aznapról az Egyháznak, vagy megoldatlan feladattal lépnek át a szombatba?

Végül, nem sokkal 18:00 óra előtt, érkezett a jelentés. A meglepődés általános volt: az ajánlott elnök Robert. S. Folkenberg volt, a Carolina-i Egyházterület elnöke. Alig 49 évesen ő lett a legfiatalabb elnök A. G. Daniells-től errefele (aki 89 évvel ezelőtt volt elnök), és az első olyan egyházterületi elnök, aki egyenesen a legfelsőbb tisztségbe

került (az 1901-es átszervezés utáni időkről beszélünk).

A női lelkészek szerepe egy olyan témakörre duzzadt, amely komoly, több napig dúló nézeteltéréseket szított. Számos vita után a küldöttek (1173 mellett és 377 ellene arányban) leszavazták, hogy nem engedélyezhető a nők felszentelése az Evangélium szolgáláivá, mivel az ügy csekély támogatásra számíthatott világszerte a híveink között. Ennek ellenére, megerősítették a nők feladatait a lelkészi munkában.

Ez alkalommal elismerték egy új divízió megalakulását a volt Szovjetunió területén, működésbe lendült egy új stratégia a fehér területeken szervezett evangelizációk kapcsán (ez később a Globális Misszió nevet kapta), szavazásra került egy állásfoglalás a szombatünnepléssel kapcsolatosan, és módosult az alkotmány előírása arra nézve, hogy hány delegátus jelenléte szükséges a Generálkonferencia munkálataihoz.

1995 – Utrecht

Az eredetileg kiállítási helyiségként szolgáló, óriási, hollandiai Jaarbeurs épülettomb felosztását módosítani kellett, hogy képes legyen teret biztosítani a nemzetközi összejövetelnek. A hatalmas terem egy részét hálótermékké

változtatták, a Kelet-Európából és a volt Szovjetunió államaiból özönlő adventisták ezrei számára, akik először vehettek részt a Generálkonferencia egy gyűlésén.

Ez alkalommal is éles viták tárgya lett a nők felszentelése, de nem annyira magára a felszentelésre összpontosult a figyelem, mint az Észak-amerikai Divízió azon kérésére, hogy mindegyik divízió külön és szabadon dönthesse el, mi lenne a legjobb a maga területén végzett munka szempontjából. Ahogy várható volt azonban, a vita veleje mégiscsak a felszentelés lett, nem az említett kérés. A szavazatok megszámlálása nyomán kiderült, hogy a kérést elutasították: 673-an mellette, 1481-en ellene szavaztak.

A küldöttek megszavazták a nagy Egyházi Ügyosztály feloszlását is, amely azelőtt tíz évvel alakult meg. Újra megalakultak az egyéni ügyosztályok (a Szombatskola, Laikus tevékenységek, Sáfárság, Családi és Ifjúsági ügyosztály), de jóváhagyást nyert egy új ügyosztály bevezetése is: a Gyermekszolgálat Ügyosztálya. A megbeszélések nagy része a szervezésre irányult. Az alkotmány előírásain is változtattak: legkevesebb 20%-ra emelték a laikus küldöttek részvételi arányát az ülészakokon, és hasonló arányban nőtt a lelkészek részvételi lehetősége is. Le csökkentették a végrehajtó bizottság tagjainak számát, és bevezettek egy új szabályt, amely biztosítsa az uniók elnökeinek az Évenkénti Tanácson való részvételhez szükséges anyagi alapot. Elfogadták az ajánlatot, hogy az adventistákról a *remény* népet ábrázoló képet alakítsunk ki.

2000 – Torontó

Ezúttal is egy domban tartották a Generálkonferencia ülészakát, mégpedig a kanadai, Toronto városbeli Skydome-ban.

A választások ez alkalommal is nagy érdeklődést keltettek. A küldöttek hamar meghozták a döntést, hogy Jan Paulsent válasszák újra, akit már 1999-

ben, Robert Folkenberg lemondása után elnökké választottak. Ő a második olyan elnök, aki nem amerikai származású (svéd). A világegyház titkára Matthew Bediako ghánai származású lelkész lett, ezzel tehát elértük azt, hogy – első alkalommal az Adventista Egyház történelmében – a két, legmagasabb beosztású vezető nem az Egyesült Államokból származik.

Több napon át tárgyalták azt az ajánlatot, hogy bővüljön a *Gyülekezeti kézikönyv* válásról és újraraházasodásról szóló fejezete. Új kifejezésmódot hagytak jóvá, amely kevesebb bíráló szót használ, elismerték, hogy vannak helyzetek, amikor a válás az egyetlen gyakorlati megoldás, különbséget tettek a válási és az újraraházasodási okok között, és belefoglalták a fejezetbe azt is, hogy a gyülekezetnek erőfeszítést kell tennie és együtt kell működnie az érintett családokkal. A határozatok többféle véleményt váltottak ki, de hosszú viták után a kézikönyv új változata lett a nyertes.

Megemlítünk még néhány, akkor született döntést: a Női Misszió Ügyosztály létesítését, egy olyan szobor megalkotását és leleplezését, amely a második eljövettel ábrázolja és amely a Generálkonferencia Maryland-i székhelyének folyosóján lelte meg helyét; hivatalosan is használatra bocsátották az adventisták *Teológiai kézikönyvét*, valamint a *Bibliakommentár* 12. kötetét, és mindennap vetítésre került egy adásorozat a misszióról, amelynek címe „Ablakok a misszióra” volt.

2005 – St. Louis

A Missouri államban levő St. Louis várost, amely a Mississippi folyó mentén terül el, és Amerikában a Nyugatra nyíló kapuként van számon tartva, választották a Generálkonferencia 58. ülészakának helyéül.

Két esemény maradt emlékezetes erről: először választottak nőt a Generálkonferencia alelnökéül (Ella Simmons), és megbeszélésre került egy új hitalapeli pont. Ella Simmons mellett még két nő került be a vezetőség-

be: Rosa Banks (segédtitkár) és Daisy Orion (segédpénztáros).

A „Növekedés Krisztusban” című fejezet hozzáadása hitalapelveinkhez mindenkinek lekötötte a figyelmét. Huszonöt év óta nem voltak módosítások az alapelvekben, és a küldöttek egyenként kifejezték véleményüket ezzel kapcsolatban. Végül is elfogadták az új hitpontot, de változtattak rajta.

Ez az esemény nem csupán azért maradt nevezetes, mert a hitalapelveink száma 27-ről 28-ra nőtt, hanem azon tényezők miatt is, amelyek az új pont bevezetését igényelték. Ez a szükség az Egyház globális missziójában gyökerezik, hiszen új területekre hatoltunk be, oda is, ahol az emberek a szellemeket tisztelik vagy a karma hívei.

Egy másik, újszerű mozzanata az volt az ülészaknak, hogy a bizottság mindennapos munkája megszakadt 90 perc erejéig, amely idő alatt bemutatták a küldötteknek a vezetés elveit.

1985–2005 20 év, öt Generálkonferencia

Az egyház taglétszáma megháromszorozódott: 5 millióról 15 millióra nőtt. Afrikában ötszörösére duzzadt az egyház, a tagok száma meghaladva az ötmilliót. Az Észak-amerikai Divízió csupán öt százalékát teszi ki a világegyháznak.

A Generálkonferencia ülései az egyházzal együtt változnak. Már nem az Észak-amerikai Divízió uralja a gyűléseket, amelyek élettelibbek, nehezebben irányíthatók, kevésbé előreláthatók.

Két dolog azonban változatlan maradt: a küldetés és az egység. Az ülészakok nem az Egyházak Világtanácsa mintájára folynak le. Az adventisták egyik maradt a reményben, egyik maradt a küldetésben.

William G. Johnsson szerkesztőként dolgozott az *Adventist Review* folyóiratnál, jelenleg pedig a Generálkonferencia Vallásközi Kapcsolatok Ügyosztálya igazgatójának asszisztenseként szolgál.

Visszapillantó a 2005–2010 közötti időszakra

AZ UTÓBBI ÖT ÉV – A MUNKA ÉS NÖVEKEDÉS ÉVEI
A HETEDNAPOT ÜNNEPLŐ
ADVENTISTA EGYHÁZ SZÁMÁRA

Az elmúlt öt év alatt az Adventista Egyház létszáma 14 millióról 16,3 millióra nőtt. Eközben az egyház lelkesítő szolgálatot, missziómunkát, oktatást biztosított, hirdette az egészséges életmód elveit és támogatta a vallásszabadságot. Az alábbiakban felsorolunk néhány fontosabb adatot az egyházi élet 2005-2010 közötti időszakából, az Adventist News Network jelentésének alapján.

2010

■ Több mint 70 000 adventista érkezett Atlantába a világ minden tájáról, a **Generálkonferencia Ülésére**, amely egy ötévenként tartott, közigazgatási és ünnepi találkozó a világegyház számára.

lokcal, nőekkel és lelkészekkel folytatott szabad párbeszédet teremtettek hat földrész hittestvérei és egyházunk legfőbb vezetője között.

■ Az egyház tervbe vette, hogy **együtt fog dolgozni** az Egészségügyi Világszervezettel az egészséget érintő, globális célkitűzéseknek a helyi gyülekezetben való támogatása érdekében.

■ A négy, új unió megalakulása a Közép-amerikai Divízióban (ahol 3,3 adventista él) a **taglétszám növekedését** jelzi a Nyugat-Indiákban, Honduras, El Salvador, Kolumbia, Venezuela és Jamajka területén, ahol egy adventista jut tíz lakosra.

■ Amerikában vetítésre került a **The Adventists** dokumentumfilm, amely az egyház születéséről, a ennek a modern orvostudományra gyakorolt hatásáról

kus orvosi kezeléssel és modern technológiával büszkélkedhet, valamint a híres sebészt, dr. Leonard Bailey-t is, aki többszáz gyermek életét mentette meg szívatültetés által.

■ Az ADRA szervezete **sürgősségi beavatkozásokon** vett részt a Chile-i kormány felügyelete alatt, a márciusi, 8,8 fokos földrengést követően.

■ Elkezdődött egy adventista imaház építése az Arab Emírátságokban. Ez lesz **az első, adventista gyülekezeti székhely a Perzsa-öböl vidékén.**

■ A hétfokos földrengés 230 000 áldozatot követelt Haitiben, s közöttük volt párszáz hittestvérünk is. Több iskolánk egy kórházunk megrongálódott. Az ADRA **nagyméretű beavatkozást** kezdeményezett. Jan Paulsen elnök arra buzdította az ottani tagokat, hogy „ne veszítsék el a reménységüket”.

2009

■ A **Vallásszabadsági Ügyosztály elöljárói különös figyelemmel követte az ENSZ egy határozatát**, amelynek célja, hogy visszaszorítsa a vallások becsmérlését vagy kritizálását célzó felszólalásokat. Egyházunk vezetői szerint a szólásszabadság szabályozása több veszéllyel, mint előnnyel jár.

■ A Közép-amerikai Divízió **beválasztott három fiatal** a végrehajtó bizottságába. Ez az egyetlen divízió, amely ilyen irányú – tapasztalati – kiképzést nyújt a fiataloknak.

■ Dél-Koreában a Sahmyook Nyelvi Intézet körében működő gyülekezet **szolgálatának 40. évfordulóját** ün-

■ Jan Paulsen, a világegyház elnöke megtartotta a **Let's Talk** sorozat 27. előadását. A tévén közvetített, fiatalok és az egészséges, boldog életre való elkötelezettségről szól. A film bemutatja a floridai kórházunkat, amely holisztí-

és az egészséges, boldog életre való elkötelezettségről szól. A film bemutatja a floridai kórházunkat, amely holisztí-

nepelte. Az említett oktatási intézet egy híres angol nyelviskola, okleveles személyek számára.

■ A Maranatha Volunteers International **40 éve szervez önkéntes építkezési akciókat** világszerte. A kaliforniai székhelyű szervezet több mint 60 000 önkéntest szervezett már be 63 országban, imaházak és iskolák felépítéséhez.

■ Az Adventista Világegyház egy **Teremtésünneplő Szombatot** szervezett, mintegy megerősítéseként hitalapelveink 6. pontjának, és tiltakozásként az élet eredetéről szóló, bibliaellenes felfogásokkal szemben.

■ Az Egyház és az ADRA elindította **a nők elleni erőszakért vívott kampányt**. Az egyház képviselőinek és tagjainak aláírását viselő folyamodvány hamarosan az ENSZ-hez is el lesz jutva.

■ Az Adventista Egyház **jóvábagy-ta a lehetséges kapcsolatok kialakítását** bizonyos szervekkel az egészségügyi programok helyi szinten történő bevezetése érdekében. A határozat a júliusi ülés nyomán született meg. Egyházunk és az Egészségügyi Világszervezet képviselői voltak jelen, hogy megtárgyalják a közegészséget szolgáló tervekben való együttműködés lehetőségeit.

■ Az ADRA egy alkalmazottját **megölték** a Kongói Demokratikus Köztársaságban. Ez volt az azévi 22. támadás a humanitárius szervezetek alkalmazottjai ellen.

■ A Griggs Egyetemen, amely egyházunk látogatás nélküli oktatási intézménye Vietnámban, idén végeznek **az MBA tanfolyam első végzősei** (MBA – üzletvezetői mesterfok, *a ford. megj.*). A diákok a Generálkonferencia székhelyén vesz-

nek részt az évzáró ünnepélyen. A száz éve alakult intézménynek már sokszor sikerült behatolnia olyan területekre, ahol csekély az adventista jelenlét.

■ Egy **új adventista egyetem nyílik meg Brazília északi felében**, válaszként a robbanásszerű taglétszám-növekedésre. Több mint 40 000 személy csatlakozott itt az egyházhoz az utóbbi

években, ezért szükség lesz két unióra osztani a területet.

■ A helyi gyülekezetekben végzett felmérések azt mutatják, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni az évenkénti, augusztus végi **erőszakellenes szombat megtartására**. 2001-ben indítványozták ezt először, azért, hogy tudatosítsanak a hitközösséggel egy szomorú tény: a keresztyén otthonokban ugyanolyan arányban van jelen az erőszak és szexuális visszaélés, mint az általános népesség körében.

■ Kenyában befejezte tanulmányait az Adventista Lelkeszi Egyetem **első évfolyamának osztálya**.

■ A Peruban megrendezett, **vallásszabadsági világfesztivál** 40 000 résztvevőt vonzott soraiba. Közöttük volt a Legfelsőbb Bíróság elnöke és a Honvédelmi miniszterelnök is. Több országban is szerveztek ilyen jellegű fesztiválokat.

■ A H1N1 vírus okozta járvány miatt **a mexikói templomok, imaházak és iskolák időlegesen felfüggesztették** tevékenységüket, a tömörülés elkerülésére hozott kormányhatározat nyomában. Néhány testvérünknel megjelentek a gripa enyhe tünetei, de a

Egyesült Államok legnagyobb, műholdas tévéadója. Óriási lépést jelent ez Észak-Amerikának, figyelembe véve egyházunk adásainak növekvőben való nézettségét világszerte.

■ Jamajkában **egyházunk vezetője lett a nemzet vezetője**. Patrick Allen, aki a Nyugat-Indiák Uniójának volt elnöke, kormányzóvá lett választva.

2008

■ A gazdasági világválság miatt **egyházunk vezetői anyagi megszigorításokat vezettek be** a Generálkonferencia szintjén; ezek közül csupán a fizetések megemelésének elhalasztását, az utazások és a külföldi befektetések csökkentését említjük.

■ A Dél-afrikai és Indiai-óceáni Divízió előjárói **alávetették magukat egy AIDS kivizsgálásnak**, hogy ezzel a nyilvános gesztussal is tudatosítsák a lakosság elméjében a vírus terjedésének méreteit. Ha tisztában vagy a saját egészségi helyzetteddel, ez már egy lépést jelent a kór elleni küzdelemben, nyilatkoztak.

■ Vietnám **elismerte az Adventista Egyházat, amely immár törvényes**

beharangozott vészhelyzet soha nem alakult ki.

■ **Jan Paulsen elnök Kínába látogatott**, ahol „pezdülő hitet” tapasztalt a közel 400 000 tagú közösségben. A kínai lelkipásztorok jó fele nő, de nincsenek felszentelve.

■ **A Hope Channel közvetíteni kezdett a DirektTV csatornán**, amely az

státuszt nyert, és szabadon működhet ebben a dél-keleti államban. 1975 óta ekkor, 2008. októberében tartották az első választási közgyűlést.

■ A koreai Nyelvi Intézet nyerte a 2008-as év **Best Brand kitüntetését** a Fogyasztók Országos Egyesületétől. A kitüntetést a másfél milliő polgáron végzett felmérés alapján ítélték oda.

Az intézmény 50 000 diákot képez ki Dél-Korea ötven városában.

■ A 66 nyelven írt, 30/48 cm méretű Biblia megkezdte **világkörüli utazását**. A Fülöp-szigetekről indult Atlanta felé, a Generálkonferencia 2010-es ülészakára. A „Kövessd a Bibliát” kezdeményezés szolgáljon felhívásként a komoly bibliatanulmányozásra. Egy újabban végzett felmérés szerint egyházunk tagjainak csupán fele tanulmányozza rendszeresen a Szentírást.

■ Több száz személy vett részt Romániában a **Romák Kongresszusán**. A szervezők remélték, hogy sikerül összefogni ezzel ezt az etnikai csoportot. Európában több mint 3 000 roma tagról tudunk.

■ Megszületett a **netAdventist kommunikációs software-platform**, amelynek szerzője a TAG net cég. A software csomag weboldallal, forrásanyagokkal és a világegyház élő adású híreivel szolgál.

■ **A Valley View egyetem elnöke, Seth Abang Laryea elnyerte a Volta Rend kitüntetését**, Ghána egyik legmagasabb rangú, nemzeti megtiszteltetését. Az államelnök, John Agyekum Kuffour júliusban, egy díszünnepségen adta át testvérünknek a kitüntetését.

■ Mexikó déli részén a gyülekezeti tisztségviselők rájöttek, hogy egy gyülekezetben **barátságosabb a légkör**, ha nők vannak a vezetői beosztásokban. Ha nincsenek is felszentelve, egyre több nő szolgál presbiterként, elősegítve ezzel is a kulturális adottságokkal járó korlátok és féltékenység legyőzését.

■ **Dr. Ben Carson**, egyházunk tagja és – mondhatnánk – a világ leghíresebb sebésze, átvette George W. Bush elnöktől Washingtonban az **Elnöki szabadság-érmet**. Carson doktor 1987-ben vált igazán híressé, az első olyan, sikeres műtét nyomán, amellyel a fejüknél összenőtt, két ikret választott szét. Orvosi tevékenysége mellett tanács-

adással is foglalkozik: főleg tanulásra serkenti a fiatalokat.

■ Dél-Afrikában azért küzdöttek az egyház vezetői, hogy legyen vége az idegengyűlöletből származó támadásoknak, amelyek számos áldozatot követeltek és ezeket űztek ki otthonaikból. Az **adventista gyülekezetek nyitott ajtókkal fogadták** a menekülőket.

■ **Dan Buettner író az adventisták-ról is ír** *The Blue Zone* című könyvében. A könyv négy olyan csoportot vett figyelembe, amelynek tagjai jóval többet élnek, mint a többi ember. Buettner bemutatta Oprah Winfrey-nek, egy amerikai tévéműsor szerkesztőjének egyházunk két tagját: egy 104 éves önkéntest aki hét alapítványnak dolgozik, és egy

adók szerint a ciklon 138 000 embert ölt meg.

■ A kenyai választások nyomán kitört erőszakos cselekményekben 800-an haltak meg, és 200 000-en kellett hogy elmeneküljenek otthonról. **A kenyai felekezet vezetői felszólították a lelkészeket és a tagokat**, hogy vállalják magukra a békéltetés szolgálatát.

2007

■ A **Christmas Mutirao**, amely egy évenkénti **élelemosztó akció** Brazíliában, 3 200 tonna élelmet juttatott el a szükségben levőkhöz. Az eseményt az ADRA és brazíliai alapítványok, segélyszervezetek támogatják anyagilag.

■ Az **Adventista Nők Társulata 25 éves szolgálatát** ünnepelte. A szervezet támogatja a nők vezetői szerepbe való beosztását. Az Adventista Egyház 70%-át nők teszik ki.

■ **Marokkóban hivatalos humanitárius ügynökségnek nyilvánították az ADRA** szervezetét, törvényesítve ezzel az észak-afrikai államban végzett munkáját.

■ Az adventisták szomorúan vették tudomásul **Irene Morgan Kirkaldy testvérnőnk halálát**. A civil jogok harcosa volt, aki 1944-ben nemet mondott arra az elvárásra, hogy adja át a helyét az autóbuszban egy fehérbőrű személynek. A New York Post egyik cikke azt a kérelmezést tartalmazza, hogy Irene neve helyettesítse bizonyos személyek, ugyancsak ismert, ún. „autóbusz utasok” nevét, ugyanis testvérnőnk esete jóval megelőzte ezeket, és a Legfelsőbb Bíróság is igazat adott neki 1946-ban.

■ A kolumbiai közösség megszervezte **az első véradási akciót**, amelynek nyomán több mint 2000 egység vért gyűjtöttek, 15 nagyvárosban. Az eseményt az Országos Egészségügyi Intézet és a Vöröskereszt támogatta.

■ John Kerry massachusetts-i szenátor **felszólalt a vallásszabadság tör-**

93 éves sebészt, aki még mindig aszisztál a műtéteknél.

■ Nyugat-Koreában ülészek az Ázsiai és Nyugat-csendes-óceáni vidék végrehajtó bizottságának tagjai. **1953-tól erre fele ez volt az első, ilyenszerű találkozó** itt.

■ Az ADRA **negyven munkást küldött** a Közép-Kínában bekövetkezett, 7,9 fokos földrengés utáni mentőakciókba. A csapás következtében majdnem 70 000 ember halt meg.

■ A Nargis ciklon után az ADRA **annak köszönhetően nyújthatott segítséget**, hogy Myanmar-ban már hosszú múltja van szolgálatuknak. Amúgy, az első napokban a kormány elutasított minden más, külföldi segílyt. A hír-

vényének érvényben tartása mellett. A kérelem az Észak-Amerikai Vallásszabadsági Szövetség évenkénti díszvacsoráján hangzott el.

■ Az Egyház *orvosi kellékekkel telt konténereket* kezdett küldeni Észak-Koreába. Évente többször is küld ilyen segélyeket.

■ Ruandában, az ADRA vezetőségének tanácskozáján *Paul Kagame államelnök arra buzdította a szervezetet*, hogy legyen továbbra is a „változás eszköze”. Az ADRA tevékenysége ebben az afrikai államban, amelyre az 1994-es tömegmészárlás rányomta a bélyegét, nem rövidtávú tervekben valósult meg, hanem állandó jellegű együttműködés formájában.

■ *Mongóliában megünnepelték az ezredik tag felvételét.* Jan Paulsen elnök meglátogatta ez alkalommal az országot, és részt vett egy nyelviskola felavatásán is.

■ *A Dél-amerikai Divízió megválasztotta új elnökét, Erton Kohler személyében. A 38 éves lelkész* a legfiatalabb elnök volt az adventizmus történelmében. A világegyház előljárói szerint ez a döntés az ország részre jellemző lendületességet tükrözi, hiszen az ottani egyház tagjainak nagy része 35 év alatti.

■ Immár négy, egymás után következő évben *az Egyház létszáma egymillióval növekedett.* A statisztikák szerint globális szinten egy adventista jut 444 lakosra.

ennek egészségügyi, oktatási, fejlesztési és segélynyújtó munkásságáért.

■ A Vallásszabadsági Szövetség évi díszvacsoráján *John McCain arizonai szenátor méltatta az adventistákat a vallásszabadság terén végzett munkájukért.* „A vallásszabadságért és emberi jogokért tett szolgálatok életfontosságú, átalakító és ihlető. Ezért mély hálával tartozik nektek a világ”, nyilatkozta beszédében.

■ Ugyancsak 2006-ban jelent meg *az első Advent Misszió DVD*, amelyet az azonos nevű hivatal állított elő, és amely a világszerte megvalósított missziós tervekről ad jelentést.

■ *Öt testvérnőnk csatlakozott* a Nők Helyzetével Foglalkozó ENSZ-bizottság 50. ülészakán részvevő pár ezer nőhöz, akik azért küzdenek, hogy a nők jobb bánásmódban részesüljenek világszerte. A gyűlés során olyan kérdések kerültek napirendre, mint: az erőszak, egészségügyi gondok és az előléptetési lehetőségek.

2006

■ *A dániai adventista egyház weboldalát a legjobb, vallásos jellegű internetlapnak* ítélte egy népszerű keresztény folyóirat. Az adventist.dk weboldalt 270 javaslat közül választották ki, kiváló grafikája és összeállítása alapján.

■ Többszerezen vettek részt *Jamajkában az Adventista Egyház Nyugat-Indiákban való fennállásának századik évfordulóján.* 3 110 tagról (1906-ban) 243 000-re emelkedett a létszám.

■ A bejegyzett márkák ausztráliai ügynöksége megállapította, hogy a *Weet-Bix* nevű cég termékei az ausztrállok kedvencét képezik. A jelkép-értékű, gabona alapú termékek gyártása az advent egészségügyi üzenet alapján indult.

■ *Matthew Bediako*, egyházunk végrehajtó bizottságának titkára, *elnyerte a Volta Rend kitüntetését* Ghána elnökétől, John Agyekum Kufuo-tól. A ghánai születésű Bediako, aki rang szerint második a vezetőségben, az Egyház nevében fogadta a megtiszteltetést,

2005

A Loma Linda

Egyetemi Gyülekezet és a Kaliforniai Egészségügyi Központ százéves fennállásukat ünnepelték. Az adventisták megvásárolták egy volt szálloda területét, és arra építették a Loma Linda Sanitarium nevű központot, amely 1905-ben fogadta első betegeit.

Nyomatásra került a *Hitalapelvek új kiadása*, amely tartalmazza a 28. pontot is – a Krisztusban való növekedés elvét.

Szentlélek által vezetett közösség

JAN PAULSEN

Mindig csodálattal tekintek vissza az adventista mozgalom történetére, és John Wesley szavai jutnak eszembe: „Mit művelt Isten!” Csoda rejlik itt, valami, amit emberi logikával nem lehet teljesen megmagyarázni.

ső ülészak résztvevői. Mi is azért gyűltünk össze, hogy jobban megszervezzük egyházunkat – a misszióra. Azért vagyunk itt, hogy Isten akaratát kutassuk, és kövessük a holnap ismeretlen útjain, Krisztus eljövételének napjái.

Ha visszatekintek az elmúlt öt évre, kétségtelen, hogy Urunk még most is

az egyházat: maga a növekedés, amely sokszor próbára teszi a megfelelő, lelki gondozást biztosítani tudó képességünket. Aztán ott vannak a külső erők: politikai, társadalmi, kulturális változások, amelyeket sem előrelátni, sem uralni nem tudunk. Ha mégis kételkednénk ebben, az utóbbi évek globális gazdasági válsága bebizonyította, hogy senki – sem a Wall Street banktulajdonosai, sem az indiai gyári munkások, és az egyház székhelyén dolgozó pénztáros – sem élhet magának, elszigetelve. Jó-e vagy sem, de tény, hogy az emberiség soha nem volt szorosabban összekötődve, összefonódva a törekény, ember alkotta szerkezetek által, mint ma.

Egy új évtized közeledik, a változatos, dinamikus, globális család kérelmeinek sokaságával, és egy olyan munkamező kihívásaival, amelynek ijesztő méretei vannak, és látni sem lehet a határait. De hiszem, hogy az Úr nekünk is azt mondja ma, amit az elődeinknek mondott: „Itt vagyok. Fogd meg a kezem és engedd, hogy veled jöjjelek.”

Gondolatok csak az első adventistákra, akik 1863-ban gyűltek össze a Generálkonferencia első ülészakára. Alig húsz küldött volt jelen, akik az Egyesült Államok észak-keleti részének egy szerény, még nem éppen egységes hitközösségét képviselték. Akkoriban 3 500 tagja volt egyházunknak. Hogyan jellemezte volna a kortárs társadalom ezt a maroknyi népet, amely Battle Creekben találkozott? Jelentéktelennek, akárkinék minősítették volna őket? Olyan úttörőknek, akik eleve névtelenségre ítélt cél felé törtetnek?

És ugye, ma itt és így találkoztunk. Olyan egyházat képviselünk, amely összetartó, növekvő, energikus, amelynek lelki közösségében 25 millió férfi, nő és gyerek osztozik. Kívülről egyáltalán nem hasonlít ez a találkozó ahhoz az 1863-as összejövetelhez, de alapjaiban nem sokat változott. Ugyazzal a lelki DNS-sel rendelkezünk, mint az el-

kísér minket a történelem ösvényén. Elhívott és felruházott bennünket arra a szerepre, amit nekünk szánt az emberiség megváltásának történetében. Az Ó Lelke még ma is vezet, és vezetni fog addig, amíg teljesül küldetésünk. Erről az igazságról teszünk bizonyosságot ma jelenlétünkkel.

Változatlan küldetés, változó világ

Az adatok szerint az adventizmus jelenleg is elképesztő gyorsasággal terjed a világban. A Missouri-i találkozás óta ötmillió személyt vettünk fel sorainkba: ez 3 000 férfit és nőt jelent minden huszonnegy órában. Ha 1863-ban egy adventista jutott minden 373 143 lakosra a földön, ma már megközelítjük az 1:400 arányt.

A számok azonban nem tudnak mindent elmondani. A száraz adatok mögött sokféle erő feszíti és alakítja

A Lélek közössége

Amint földi munkásságának vége felé közeledett, Krisztus azért imádkozott, hogy követői egyek legyenek: „Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, ő nekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk: Én ő bennök, és te én bennem” (Jn 17:21-23).

Ezzel a néhány szóval betekintést nyerhetünk az istenség mennyei egységébe: íme, három élő személy egysége a Szentháromságban, három személy, akik folyamatos, örökké tartó, szerető egyetértésben élnek.

Hihetetlennek tűnik, hogy Krisztus félreérthetetlenül a Szentháromság egységességét kínálja fel nekünk. Arra szólít fel, hogy hittestvéreinkkel való kapcsolataink által – ha fátyolosan és emberi gyengeségeink tükrén keresz-

tül is –, de szemléljük azt az egységet, amely Krisztust összefűzi az Atyával és a Szentlélekkel. Ez ám a kemény teológia! Ez a „Lélek közössége”, amelyhez te és én tartozunk.

Hogyan mutat a Lélek közössége? A 2010-ben élő adventisták számára meghatározó értékű ez a kérdés, mert azonosságunkat és értékeinket érinti. A válasz az, ami ezt a rendkívüli családot összefogja és vezeti feladatában.

Közösség = Egység

„Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg”, állítja Pál, „és mindnyájan egy Lélekkel ittattunk meg” (1Kor 12:13).

Számomra az *egység Krisztusban* az adventista azonosság velejét képező érték. Alkalmazkodunk egymáshoz, áldozatot vállalunk egymásért, és vállatve igyekszünk teljesíteni azt, amit reánk bízta. Ha meghasonlás támad sorainkban, vagy függetlenül működő testrészeknek tekintjük magunkat, bizonyára eltévedünk és többé nem leszünk az, aminek Isten szánt.

Az elmúlt öt évben elsőrendű feladatnak azt tartottuk, hogy szorosabbra fűzzük az egység kötelékeit gyülekezeteinkben, és ápoljuk a tagok misszió-lelkületét.

■ 2005-ben megszületett az *Adventist World* folyóirat, amely az 160 éves múlttal büszkélkedő *Adventist Review* rokonlapja. Ez a pillanat nagy lépés volt egyházunk számára. Havonként másfélmillió példány jelenik meg belőle nyolc egyházi nyomda közös erőfeszítésének köszönhetően. Tizenhárom nyelven és 120 országban olvasható. Tizenkét internetes oldal foglalkozik azzal, hogy elektronikus formátumban még távolabb is eljusson, olyan helyekre, ahova nyomtatott formában nehéz lenne elküldeni.

Ez üzleti kifejezésekkel élve is jól hangzik, de a nyomtatvány igazi értéke abban rejlik, hogy képes kapcsolatokat létesíteni a testvérek között, lelkileg támogat, hitünk és azonosságunk szempontjából megszilárdítja alattunk a talajt, és újra meg újra eszünkbe juttatja, hogy advent családnak nem annyi tagból áll, ahány elfér saját imaházunk padjaiban.

■ Hatalmas erőfeszítést fektettünk a „Connecting With Jesus” (*Kapcsolatteremtés Jézussal*, a ford. megj.) nevű programba, amelynek célja, hogy Ellen G. White felbecsülhetetlen ajándékként elkönyvelt írásait a tagok kezébe adhassuk. 2005-től jelen pillanatig egymillió – fejenként tíz kötetből álló – ihletett könyvet és tanulmányt nyomtattunk és osztottunk szét ingyen vagy csökkentett áron. Bizonyos divíziók területén a könyveket le lehet tölteni az internetről.

■ „Kövesd a Bibliát,” az egyedi, 66 nyelvű Biblia majdnem két évig tartó vándorlása itt Atlantában ér véget. Egyházunknak mind a tizenhárom divízióját bejárta, és hatalmas erejű emlékeztető volt arra nézve, hogy a Szentírásnak elsőbbsége kell hogy legyen közösségünk életében és hitében.

■ A család egységének ápolásához tartozik az is, hogy mindenkinek – fiatalnak, időseknek, férfinak és nőnek – teret adunk a gyülekezeti életben való tevékeny részvételhez. Az idényi, fiatal tagokkal és fiatal szakemberekkel tartott tévéprogramom a 28. ilyenszerű műsorom volt. Most, inkább mint valaha, meggyőződésem, hogy fiatal tagjainkra fontos felelősségeket kell bízni gyülekezeteinkben. Jelen pillanatig már kiszemeltem néhány helyet a GK végrehajtó bizottságában, amit fiatal vezetőknek akarunk fenntartani, olyanoknak, akik felkészültsége „csupán” a következő: ragaszkodnak az egyházukhoz, és készségesek a munkára. Megelégedéssel vettem tudomásul, hogy számos területen a tisztségviselők közös erőfeszítésekkel dolgoznak a fiatalok vezetői beosztásra való felkészítésében.

A közösség = Tanúbizonyosság

1875. január 3-án Ellen White betegen feküdt Battle Creek-i otthonában, amikor is látomást kapott a sötétségbe merült világról. „Egyszer csak apró fényeket látott felvillanni a sötétben. A fények egyre nagyobbá és ragyogóbbá váltak, mind magasabbra és magasabbra hágta. Mindegyik újabb fénypontot

gyűjtött maga körül, s ezek is a maguk során nagy erővel fényeskedtek, amíg az egész föld fényárban úszott” (Arthur L. White, *Ellen G. White: Volume 2: The Progressive Years 1862-1876*, 459-460 old). A következő nap Ellen White előadta a látomást a Battle Creek Kollégium évnívótóján, és arra kérte a hallgatókat, hogy szélesebb látókörük és merészebb terveik legyenek felelősségteljes küldetésük terén.

„A sötétségben csillogó fények” – Ez a kép, a sötétség és a világosság találkozása fellelhető Ellen White számos látomásában. Ez a sokatmondó hasonlat formálta az azonosságunkat, ez fejlesztette egyházunkat világszéles mozgalommá. A prófétánő tisztán látta, hogy amikor semmi egyéb nem marad, a Lélek közössége lesz a bizonyosság, ez fogja a férfiakat és nőket kivezetni a sötétségből az üdvösség világosságába.

■ Az elmúlt öt év alatt a missziós tevékenységeket a „Mondd el a világnak” jelszó fényében terveztük. Az ezzel járó célkitűzések és kihívások nem újszerűek számunkra – ezek bele vannak szöve azonosságunkba és örökségünkbe. Másképp szólva, ezek mondják el, mik vagyunk és mire hívtunk el egyházként. „Mondd el a világnak” – ez segít átláthatóbban és hatékonyabban megszervezni erőfeszítéseinket olyan, kulcsfontosságú területeken, mint például: a lelki növekedés, a közösségbe való beolvadás, személyes bizonyágtétel, gyülekezet alapítás, evangelizálási programok és tömegkommunikációs eszközökkel való bizonyágtéves.

■ Meggyőződésem, hogy a hírközlési eszközök használatának kiszélesítése az elmúlt évek során nem más, mint Ellen White látomásának, „a sötétségben ragyogó fények” jelképének megvalósulása, még hozzá olyan módon, ahogyan nem is képzeltük azt ezelőtt nem sokkal. A Hope Channel valóban világhálózattá fejlődött a műhold, kábeltévé és internet segítségével. Több, mint húsz nyelven hallgatható, nyolc teljes idős és két félidős adású csatornán. Idén

áprilisban megnyitottuk a Hope Channel új stúdióját a GK központi irodájának épületében. Ennek köszönhetően könnyebben eleget tudunk majd tenni az új adásokra való, folyamatos igényeknek.

■ Az Adventista Világrádió (Adventist World Radio) is szélesebb körben sugároz immár, a nagyvárosokban, különösen Afrika nagyvárosaiban létesített adóállomásoknak köszönhetően. Ezek rövid- és középhullámon is közvetítenek már. Az elmúlt öt évben az adások nyelve 25 új nyelvvé bővült, ezzel pedig jelenleg elértük világszerte 83 nyelv használatát.

■ Az internet amúgy kusza, korlátlan világa olyan munkamező, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. 2009-ben megnyitottuk az „About Life” (Az életről) Youtube csatornát, amely vonzóbb módon tárja a fiatal nemzedék elé az adventizmus értékeit és hitvallását. Az Adventista Világrádió és a Hope Channel nézettsége is óriásit nöött az internetnek köszönhetően.

■ Idén ünnepli huszadik évfordulóját a Globális Misszió érintetlen területeken való gyülekezet-plántálási kezdeményezése. Az elmúlt két évtized soha nem tapasztalt növekedést hozott a gyülekezetek számában. Csupán az utóbbi öt év alatt tízezer gyülekezet-alapítási tervet volt alkalmunk támogatni. 2005-ben megalakult a Globális Misszió Hivatala, amely friss energiát és irányt ad a missziómunkának. Ugyanakkor fényt vet az erre irányuló adakozások fontosságára.

■ Hogyan kellene viszonyulnia az Egyháznak a fontosabb, nem keresztény vallásokhoz? Mivel jelenleg több, mint 200 országban működünk, ez már nem csupán szónoki kérdés. 2006-ban kineveztünk egy segédtitkárt az elnök mellé, aki a vallásközi viszonyokkal foglalkozzon. E mellett, a Globális Misszió öt kutatói központja, a Külkapcsolatok és Vallásszabadsági Osztály továbbra is az egyház szolgálatában áll, hogy segítsen kapcsolatot teremteni a világvallások között.

lásokkal és hathatósan terjeszteni értekeinket, üzenetünket.

A közösség = Szolgálat

Pár hónappal ezelőtt a holland Delft város adventista csoportjával találkoztam. Öt évvel korábban nem létezett szervezett közösség ebben a kirívóan világi városban. Ma 150 tagból álló, virágzó gyülekezetünk van az illető városban. Hogyan? Úgy, hogy néhány hittestvérünk ezt a helyet választotta ki az „Alivio Alapítvány” székhelyéül. Ez a szervezet fiatal, egyedülálló, és a Holland Antillákból bevándorló anyukákat támogat.

Számomra ez a rendkívüli eset annak az igazságnak a bizonyítéka, amelyet nem egyszer láttam már bevélni: a „jövevények” iránti magatartásunk tévedhetetlen tesztnek bizonyul gyülekezeteink egészségi állapotának felmérésében. Nem számít, hogy a jövevény egy szomszéd vagy a másik féltekén lakó személy. A Lélek közössége arra indít, hogy vendégszeretetet és együttérzést tanúsítsunk bárki iránt, és ne zárkózzunk el a világot érintő, mindennapok valóságától, fájdalmaitól. Krisztus követője soha nem mondhatja egy szenvedő embertársa láttán, hogy „ez nem reám tartozik” (Ellen White: *Jézus élete*, 504 old.).

- Hitvallásunk befolyása naponként, óránként hitelt nyer a világon működő, több mint 7 500 iskola, kollégium, egyetem, valamint a közel 600 egészségügyi intézmény tevékenysége által. Különös örömmel gondolok az Adventist Health International intézet munkájára, amely az elmúlt öt évben igyekezett könnyíteni a harmadik világ adventista kórházainak nehézségein.
- A januári földrengés a szenvedés olyan skáláját vetítette elénk, amit nehéz lenne körülírni. Az ADRA reakciója dicséretre méltó volt úgy időbeli, mint térbeli beavatkozás szempontjából. Hálát adok Istennek ezért a szervezetért, amely naponta 120 országban szolgál Isten karjaként a szenvedés enyhítésében.
- Tavaly lendült akcióba az Enditnow (*Vessünk véget ma* – a ford. megjegyzése) globális program az ADRA és a Női Misszió Osztályának kezdeményezésére, amelynek célja egy

felháborító valóságnak, a nők elleni erőszaknak a megszüntetése. Ez a kampány olyan szerepet vállalt magára, amely, véleményem szerint, jogosan valóban az egyházra hárul: félreérthetetlenül és egyhangúlag szólalni fel a társadalom legsebezhetőbb tagjai érdekében. A családot, gyermekeket és nőket támogató szolgálat kulcsfontosságú része egyházunk összetett szemléletének.

Széleskörű küldetés

A 2010-es év előnyös helyzetéből tekintve, szinte felfoghatatlannak tűnik, hogy a korai adventisták azon tanakodtak, vajon „elmenvén széles e világra” azt jelenti, hogy tényleg el kell hagyni Észak-Amerikát, vagy esetleg csak annyit jelent, hogy az ott letelepedett kivándorlók közösségében is tevékenykedni kell. És mégis, azon tűnődöm, nem-e ütközünk mi is ilyenfajta ellentmondásba valahányszor küldetésünkről esik szó?

Sikerült felfognunk, mennyi velejárója van az egyház gyors növekedésének? Értjük-e, mekkora befolyása van a hangunknak és a jelenlétünknek a világ számos táján? Megértettük-e, hogy többé nem időszerű „szerény lét-

férfiakat és nőket kihívni a halálból az életre, felkészíteni őket a most és itt, a földi valóságok közepette kezdődő örökéletre. Amikor a holnapot tervezünk, olyan küldetést kell szem előtt tartanunk, amelynek széles munkaköre van, amely a régi alapokra építi bizonyágtevését, de ugyanakkor felismeri munkaterének változó talaját.

Amint végig nézem annak a bizonyos, 1863-as ülésnek a napirendi pontjait, magam elé képzelek egy szerény, férfiak és nők alkotta csoportot, amely kezd lassan ráébredni, milyen feladat áll előttük. Olyan egyéneket látok, akik küzdenek azzá a közösséggé alakulni, amely elváratik. A rákövetkező évek folyamán ezek az úttörők újra és újra bebizonyították bátorságukat és látnoki képességüket. Nem a korlátaikhoz, hanem a megbízatásukhoz szabták a terveiket, nem nézve, milyen óriási teher várt rájuk.

Ma jelentősen megnövekedett csoportként gyűltünk össze, olyan lehetőségeink és javaink vannak, amelyekről nem is álmodtak az elődeink. Azért imádkozom, hogy a szemléletünk, a bátorságunk és az elkötelezettségünk ne legyen kisebb, mint az övék.

számunk” függvényében gondolkozni, hanem „nagy méretünk” szerint inkább? (És, fordított értelemben, volt-e bátorságunk valaha is felmérni, milyen méretű az a munkamező, ahol Krisztus neve – nemhogy az adventistáké – még ismeretlen?)

A Lélek közössége, amelynek mi is része vagyunk, egyetlen célt követ:

„Annak pedig, aki véghetetlen bősséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen” (Ef 3:20-21).

Hirdessétek, míg mindenki meghallja

MATTHEW A. BEDIAKO

Földi életének vége felé Jézus a következőt mondta: „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyágul minden népnek; és akkor jó el a vég” (Mt 24:14).

Ebből megérthetjük, hogy Jézus eljövételének legfontosabb jele az, hogy az evangélium világossága az egész világra ki fog terjedni. Bár igaz, hogy még távol vagyunk küldetésünk befejezésétől, mégis fontos felmérnünk, hogy meddig jutottunk el az Úr csodái által.

Egyházunk úttörői számára talán elképzelhetetlennek látszott egy több mint 16 millió tagot számláló egyház. A

Az utóbbi öt évben 5 294 765 személy csatkozott az egyházhoz keresztség és hitvallomás által. 2009 végéig tagjaink száma elérte a 16 307 880-at, és naponta 2 889 személy keresztteljedik.

2006-ban keresztteljedtek meg egy év alatt a legtöbben az egyházunk történelmében, 1 107 425 személy. Ebben az évben történelmünk során először a napi keresztségi átlag meghaladta a 3 000-es számot; átlagosan 3 032 személy keresztteljedett meg az év minden napján.

Ami a legutóbbi öt évben szintén előzmény nélküli volt, hogy két divízióban (Közép-Amerikai és Dél-Ame-

bolygónkról, azaz minden 419. személy a földön adventista volt.

Növekedéssel járó fájdalmak

A világ változásával és az egyház növekedésével együtt intézményeink szerkezetében is módosulások történtek. Jelentős átszervezés történt Afrikában 2003-ban, amelynek következtében az egyházi szervezetben átalakulások mentek végbe az egész kontinens területén, a Nyugat-közép-afrikai Divízióban, a Kelet-közép-afrikai Divízióban és a Dél-Indiai-óceáni Divízióban. Ebben a három divízióban az utóbbi öt évben látványos növekedésnek lehetünk tanúi. A hetednapos adventisták egyharmada jelenleg az afrikai kontinensen él.

A Közép-Amerikai Unió 2003-ban szintén átszervezésen ment át, és három unióra oszlott fel a Közép-Amerikai Divízió keretén belül. Azóta a tagok száma ezen a területen 540 782-ről 892 237-re növekedett. Az átszervezés folytatása továbbra is fontos feladat.

Az utóbbi öt évben kilenc új egyházterület és négy unió alakult. Ezek közül hét már eddig is létező konferenciák vagy külmisziós területek felosztásából vagy újraszervezéséből jött létre. Négy misszió unióvá alakult.

Az egyház összetétele

Mint egyház, nem mindig végeztünk pontos felmérést a tagok létszámáról. Emiatt az utóbbi öt évben több divízió is felülvizsgálta, hogy hány személy tartozik közösségünkhöz. Nagyon nehéz munka volt, és minden esetben meg-

megkeresztelt tagokat, a nem megkeresztelt érdeklődőket és a gyermekeket beleszámítva ma az adventista közösség 25-30 milliós létszámú!

rikai) külön-külön több mint egymillió tagot kereszteltünk.

2009 végén minden hetednapot ünneplő adventistára 418 személy jutott a

állapították, hogy kevesebb tag létezik, mint amennyi a jelentésekben szerepelt.

A nehézségek ellenére ez a folyamat bámulatos módon kifejtette áldásait, s ezek az egyház növekedésében nyilvánultak meg! Látva a divíziók valódi összetételét, ahol a felülvizsgálat megtörtént, egyházunk erőfeszítéseket tett a be nem evangelizált területek elérésére, az elveszett tagok megnyerésére, valamint az új tagokról való gondoskodásra.

A taglétszám felülvizsgálásával nagyon sokat tanultunk azokról a tényezőkről, amelyek tagjaink megmaradását befolyásolják. Megállapítottuk, hogy a tagokat több ok készíti az egyház elhagyására. Ezek közül az egyik az imaházak és a megfelelő imádati helyek hiánya. A másik ok a képzett munkások és vezetők hiánya ezeken a helyeken. A Biblia és a kiadványok hiánya szintén eltávolító ok lehet némelyek számára. Ha pedig az új tagok nem érzik, hogy az egyházban barátságos légkör és befogadó közösség veszi körül őket, eltávolodnak attól.

Most, miután vezetőink átérték az összeszámlálás és felülvizsgálás fájdalmas folyamatát, erőfeszítéseink nem csupán arra irányulnak, hogy új tagokat hozzunk be az egyházba, hanem arra is, hogy megtartsuk azokat, akik közöttünk vannak.

Az Andrews Egyetem, a Loma Linda Egyetem és a Griggs Egyetem egy sor programot biztosít az egész világon a helyi vezetők képzéséhez. A világ számos pontján ugyancsak programok zajlanak imaházak építésére, a Maranatha Volunteers International és az ASI szervezet One Day Church programjának támogatásával.

Reméljük – és imádkozunk ezért –, hogy új tagjainkat meg tudjuk tartani gondoskodás és szolgálat által.

Mindenhol

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház működteti az egyik legnagyobb multikulturális missziós programot a világon. Lehetetlen megszámlálni azokat, akik ennek keretében szolgálnak, azt azonban tudjuk, hogy az utóbbi öt

évben a Generálkonferencia mintegy 5.066 személyt bízott meg az egyház hivatalos képviselőjével – 1300-an fizetett misszionáriusokként tevékenykedtek (divízióközi alkalmazottak), 3766 munkás pedig önkéntes misszionáriusként szolgált a GK Önkéntes Szolgálatának keretében. A munkások 98 országból származnak, és 123 országba mentek el dolgozni.

Fizetett vagy önkéntes misszionáriusok, hetente néhány órai, egy éves vagy egy életre szóló munkával, lelkészekkel együtt vagy azok nélkül, mindegyik csatlakozott az egyház missziós mozgalmához.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki elment dolgozni, aki otthon munkálkodik, és azoknak, akik támogatták a missziót teljesítő személyeket.

Majdnem ott vagyunk?

Számos okunk van az öröme, de az előttünk álló kihívás is sok. Míg a világ egyes részein minden 100, 50, sőt 10 lakosra jut egy adventista, sok kiterjedt terület van, ahol teljesen más a helyzet. A Dél-afrikai-Indiai-óceáni Divízióban egy adventistára 63 személy jut. A Transz-Európai Divízióban ellenben 5707 személyre jut egy adventista. 19 országban 20-nál kevesebb személy, 67 országban pedig kevesebb mint 100 személy jut minden adventistára. De 116 országban 1000-nél több személy; 7 országban pedig ezek közül több mint 1 millió személy jut minden adventistára.

Az utóbbi húsz évben sikerült eljuttatnunk öt olyan országba, amelyet azelőtt nem tudtunk megközelíteni. Jelenleg csupán 26 ország van, ahol nem végezhetünk tevékenységet! A jelenlegi állás szerint 104 vagy még több év szükséges, hogy a világ minden országába eljussunk. De mit jelent „eljutni” egy országba? Vajon befejeztük a munkát, ha még vannak olyan országok, ahol csak egyetlen kis gyülekezet létezik több millió ember számára?

Aztán ott vannak a városok! Az elmúlt öt év fordulópontot jelentett a világ történetében. Az idők folyamán először valósult meg, hogy több em-

ber él városokban, mint máshol. Egyházunk eléggé jól teljesített a világ sok vidékén, de nagyon gyengén a városi központokban.

Az Adventista Egyház naponta 3000 embert keresztel meg az egész világon. De ugyanabban a 24 órában több mint 51000 gyerek születik Kínában és 371000 gyerek az egész világon!

Hogy más szemszögből lássuk a dolgokat, képzeljük el, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete New York-i épületének tetején vagyunk. Az épület alapjánál a világ összes embere egyetlen sorban egymás mellett áll. Ha az összes adventista elmasírozna mellettük, és egy másodperc alatt haladna el egy ember mellett, a lent levők minden hetedik percben láthatnának egy adventistát.

Ha csak Japánról lenne szó, az emberek 2,3 óránként látnának egy adventistát.

Ha az egyiptomiakra gondolunk, ők 27 óránként látnának egyetlen adventistát.

Az Észak-Koreából, Szaud Arábiából és Yemenből származó személyek csak 230 nap alatt látnának egy adventistát.

Következtetés

Emberi szemszögből nézve úgy tűnik, hogy hosszú utat kell megtennünk a végcélig. A jelekből ítélve viszont közel van Jézus eljövele.

Elmondhatjuk, hogy ma a Jordán partján állunk. Szeretnénk bemenni az ígéret földjére, de még sok tennivalónk van.

A mi feladatunk nem az, hogy mérjük a víz mélységét. Az a feladatunk, ami Izraelé is volt évezredekkel ezelőtt a Jordán mellett: engedelmessédjünk Isten parancsának, hogy haladjunk előre.

Ha belépünk a Jordán vizébe, bizalmunkat vetve abba, Akitől a parancsot kaptuk, láthatjuk majd, ahogyan a víz kettéválik, amint haladunk előre. A munka befejeződik, és Jézus eljön!

Ámen! Jövel, Uram Jézus!

A PÉNZTÁROS JELENTÉSE

Nagyszerű ígéret

ROBERT E. LEMON

Adventisták milliói világszerte hétről hétre imádatukat fejezik ki Teremtőjük iránt. Különböző helyeken, más-más kultúrákban élnek, egymástól eltérő szokásaik vannak. De van egy dolog, ami összeköti őket: arra törekszenek, hogy Krisztus evangéliumát ismertté tegyék az egész világon. Időt, energiát és pénzt áldoznak ezért a célért. Az Adventista Egyház ezeket az erőforrásokat használja az evangélium hirdetéséhez.

Közel 170 éve hirdetjük a harmas angyali üzenetet az elbukott világnak. Voltak sikereink, de még számos terület létezik, ami „hódításra vár”. A világnak majdnem fele még nem hallotta az

evangéliumot. A 10/40-es ablak nagyvárosai még érintetlenek. Elérkezett az idő kijelentenünk, amit Káleb is mondott a Jordánon való átkelés után: „Most azért add nekem ezt a hegyet” (Józs 14:12).

Nagyszerű áldások

Megfigyelhető volt a Generálkonferencia 2005-ös ülészakán, hogy a pénztáros aggodalmát fejezte ki a jelentésében, mivel a világon nagyméretű gazdasági válság volt. A tőzsdét árfolyamzuhanás jellemezte; a 2001. szeptember 11-i események, a háborúk, a járványok, a szökőárak és egyéb tényezők a világ számos pontján súlyosan érintették a gazdaságokat. Visszatekintve arra, hogy

ebben a nehéz időszakban miként alakult a tized és adományok növekedése, csak azt mondhatjuk, hogy „dicsőség az Úrnak népe hűségéért és gazdag áldásaiért!”

Az utóbbi öt éves időszakról (2005–2010) ugyanúgy elmondhatom: „Dicsőség az Úrnak minden áldásért!” Egy olyan időszakban, amelyet az elmúlt 75 év legmélyebb pénzügyi válsága sújt, világosan láthatjuk Isten gondoskodását, és örömmel lelhetjük gyermekei hűségében.

Hűség a tizedben és az adakozásban

Az elmúlt öt esztendőben az évi tized világviszonylatban 40,2 százalékkal nö-

vekedett, 1,32 milliárd dollárról (2004) 1,85 milliárd dollárra (2009). A globális missziót támogató adakozás ebben az ötéves időszakban 31,8 százalékkal növekedett, évi 48,7 millió dollárról 64,2 millióra.

Az utóbbi 30 évben a világmissziót támogató adakozás évi 50 millió dollár körül forgott, miközben a tized összege 398 millió dollárról 1,85 milliárd dollárral nőtt, ez pedig 365 százalékos növekedést jelent. Ebben az ötéves időszakban jelentős növekedést figyeltünk meg a missziós adományok esetében az Észak-Amerikai Divízió kivül is. Százalékos adatok szerint az egyes gyülekezetek anyagi alapjának fejlődése általában lépést tartott a tized növekedésével.

Jelentősen növekedett az utóbbi években a tervezeteket támogató adományok összege, melynek köszönhetően nagyobb volt az érdeklődés a misszió iránt, ugyanakkor áldást hozott más területeken is. Számos ügyosztály és csoport dolgozott ezeken a projekteken, és az ügy előbbre haladt.

Dicsőítjük az Urat a tizedben is megmutakozó áldásaiért.

A hét bőséges és hét szűk esztendőről szóló történetben, amikor Egyiptom környékén éhínség volt, láthatjuk, ahogyan Isten gondoskodott gyermekeiről ebben a nehéz helyzetben is. Az utóbbi 18 hónapra jellemző gazdasági visszaesés miatt nem vált lehetővé, hogy jelentős támogatást nyújtsunk a 10/40-es ablakban folyó munkához és más újabb kezdeményezésekhez egyéb területeken. De Isten jóságos, és még mielőtt kértük volna, Ő kész volt fedezni munkájának szükségleteit erre az időre.

2007 folyamán a Generálkonferenciát felkereste egy család, egy nemzetközi cég tulajdonosa. A Generálkonferencia nem fogad el tizedet közvetlenül a tagoktól. A tagoknak az egyes gyülekezetek közvetítésével kell eljuttatniuk a tizedet a konferenciához. Ez a család tanácskozott a saját egyházterületük vezetőségével, hogy hol adják le azt a ropant nagy összegű tizedet, amely üzleti eladásaikból származik. A tized szent célt szolgál, és az Úrhoz egyházán keresztül jut vissza a misszió és evangeli-

zálás támogatására. Amikor növekedés van a tizedben, és az elkövetkező évekre is erre számítunk, könnyű kiterjeszteni a munkát. De a rendhagyóan nagy összegek különleges terveket feltételeznek, hogy felhasználásukat törvényes keretek között tarthassuk, és biztosak lehessünk abban, hogy az elkezdett terveket később támogatni is tudjuk.

Figyelembe véve, hogy igen nagy összegről volt szó, és hogy egy nemzetközi üzlet bevételeiből származott (több konferencia, unió és divízió területéről), úgy láttuk jónak, hogy ennek az alapnak a kezelésére a Generálkonferencia lenne a legalkalmasabb. A GK-val történő tanácskozás nyomán megszületett a javaslat, hogy ezen a szinten elfogadjuk ezt a különleges tizedet, amelyet az egyház egész világra kiterjedő munkájában hasznosítunk. Ez a tized, amely a GK-hoz jutott, több mint 106 millió dollár volt.

Dicsérjük Istent e család hűségéért és a jóságért, amellyel gondoskodik az evangélium terjedéséhez szükséges eszközökről. Az alap felhasználásának terve nagyvonalakban körvonalazódott. Az összeg több mint 85 százalékát kiutaltuk különböző kezdeményezések és tervek megvalósítására, amelyek közül néhány a 10/40-es ablakban fog lezajlani. Ezek a tervek 5-7 éven belül valósulnak meg és az evangélium terjesztését szolgálják. A többi, ki nem utalt részből néhány kezdeményezés és projekt életképességének kiértékelése nyomán döntünk majd.

A Generálkonferencia bevételei, kiadásai és cselekvő vagyona (nettó aktíva)

Az elmúlt öt év alatt a GK összbevétele (az említett, nagy összegű tized nélkül) 953 millió dollár volt, teljes kiadása pedig 885 millió dollár. A GK teljes anyagi alapjának cselekvő vagyona 199 millió dollárról 267 millió dollárra nőtt, a forgótőke pedig 2009 decemberében 156 millió dollár volt, amely a *Working Policy* által javasolt összeg 109 százaléka.

Rendkívüli kihívások Befektetések

A GK számos célra tartja fenn vagy fekteti be a pénzalapját. A Generálkon-

ferencia Végrehajtó Bizottsága meghatározta a forgótőke javasolt legalacsonyabb szintjét.

A Generálkonferenciának olyan beruházásai is vannak, amelyeket a szponzorok és a végrehajtó bizottság jelöl ki, és ezek közül némelyik tervezet több évre szól, vagy hosszú idő szükséges a megvalósításához. Ezen kívül a GK rendelkezik a felszereltséghez, törlesztésekhez szükséges alappal, különleges tizedekből származó vagy vállalatokba fektetett alapokkal, biztosításokra örözött tartalékalappal, jótékonyági tevékenységekre szánt alappal, s ezeket hasznosítania kell. A GK anyagi alapjának nagy részét fel is használjuk ugyanabban az évben, amelyben kapjuk.

Az anyagi javak beruházása elővigyázatossággal történik.

A pénzügyi- és kiértékelő-bizottság kutatásokat végzett és ajánlatokat hozott az alapok olcsóbb kezelésére nézve, hogy a következő években nagyobb hangsúlyt tehessünk a 10/40-es ablak lakóiért. A GK véglegesítette a tized kiutalásának újabb formáját, amelynek során nem csökkentik a divíziók és a Generálkonferencia intézményeinek szánt összegeket.

- 2008-ban esett meg először, hogy a többi divízió tizede meghaladta az Észak-Amerikában gyűlt tized összegét.
- A GK székhelyén egy új szárny épült a Hope Channel stúdió, valamint irodák számára; az építkezési költségek 5,2 dollárra, a felszerelési költségek pedig 2,8 millió dollárra rúgtak.
- Több mint 5 millió személy csatlakozott keresztség által az egyházhoz.

Nagyszerű jövő

Amint azt Isten megígérte, „ez az evangélium hirdettetik az egész világon [micsoda ígért!]... és akkor jön el a vég [milyen reménység!]”. Ez az ígértet továbbra is reménységünk alapját képezi. Ellen White írta: „Nincs mit félnünk a jövőtől, kivéve, ha elfelejtjük, hogyan vezetett és tanított minket Isten történelmünk során” (*Életképek*, 196). Micsoda biztosíték!

Ted N.C. Wilson lett a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház elnöke

ANSEL OLIVER / MARK KELLNER

Ted N.C. Wilson, a Generálkonferencia volt alelnöke és maga is egy egykori elnök fia, került a 16,3 millió tagot számláló protestáns egyház élére. Wilson a jelölőbizottság 246 tagja nevezte ki, és az ülészakon részvevő küldöttek – szám szerint 2410-en – szavazatukat adták hozzá. A küldöttség egy nemzetközi szervezet, amely az Egyházon belüli legmagasabb irányítási szervnek számít. Wilson Jan Paulsen testvér helyét veszi át, aki 1999 óta szolgált elnökként.

A választás a Generál Konferencia 59. Ülésszakának keretében történt, amelynek helyszíne az Egyesült Államokbeli Atlanta város Georgia Dome és World Congress Center épülete volt.

A 60 éves Wilson 2000-ben, a torontói ülészakon választották egyházunk alelnökévé. 36 éves szolgálata során különböző tisztségeket töltött be az Egyesült Államokban, Afrikában és Oroszországban.

Lelkészi pályáját 1974-ben kezdte a Greater New York-i Egyházterületen. 1975-1981 között a Metropoliszok Missziós Szolgálatának aligazgatója, majd főigazgatója volt. 1990-ig az Afrikai-Indiai-óceáni Divízió területén folytatta szolgálatát, osztályvezetőként és főtítkárként.

Miután maga mögött hagyta Nyugat-Afrikát, Maryland-ben, Silver Springben szolgált két évig, a világegyház ottani székhelyén, mint a Generál Konferencia titkárhelyettese, és ezek után fogadta el az Euró-Ázsiai Divízió elnöki tisztségét Moszkvában, 1992-1996 között. 1996-ban visszatért az Egyesült Államokba, mivel a Maryland-ban működő Review and Herald Kiadóhivatal elnökévé választották. Itt végzett szolgálatot 2000-ig, amikor is a Generál Konferencia alelnöke lett.

A New York-i Egyetemen doktorált vallásnevelésből, az Andrews Egyetemen végezte a teológiai mesterképzést, Loma Lindában pedig közegészségügy-

ből szerzett egyetemi diplomát. Amúgy pedig felszentelt lelkész is.

A küldöttséghez intézett felszólalásakor felesége, Nancy Vollmer Louise Wilson gyógyterapeuta is mellette volt a színpadon. Három lányuk van.

„A mi feleségeink igen fontosak az életünkben. Ez a csodálatos nő az én lelki gerincem”, vallotta be. Az új elnök Neal C. Wilson fia, aki maga is a Generál Konferencia elnöke volt 1979-1990 között.

Több küldött nyilatkozata szerint Wilson megválasztása az elnöki székbe azt bizonyítja, hogy az egyház megbízik az elnök vezetői képességében.

Rob Vandeman, Maryland állam azon egyházterületének elnöke, ahol

Wilson is tag, meglepedését fejezte ki hittestvére megválasztásáért. „Ez a szavazat a világszéles egyház nézetét tükrözi, és azt a bizalmat, amelyet Ted Wilsonnak és hatalmas szaktapasztalának előlegeztek”, nyilatkozta.

Daniel Jackson, a Kanadai Egyház elnöke így vélekedett: „Azt hiszem, hogy Ted Wilson félreérthetetlen megbízást kapott már a jelölő-bizottságtól. Nagy szüksége van az imáinkra és a támogatásunkra. Örülök, látva egyházunk összetartását.”

Jeffrey Brown, a Bermudai Egyház elnöke a következőket nyilatkozta: „Boldogok vagyunk. Wilson kiváló vezető lesz, és szilárd elvei az Egyház javára fognak válni.”

Fotó: Joel D. Springer

A Szentlélek ereje által

Néhány órával a Generálkonferencia elnökévé választása után, Ted Wilson testvér egy interjú keretében Bill Knott, az Adventist Review és az Adventist World folyóiratok főszerkesztőjének, valamint Rajmund Dabrowskinak, a Generálkonferencia Kommunikáció Ügyosztálya igazgatójának új tisztségével kapcsolatos kérdéseire válaszolt:

Bill Knott: Az Adventista Egyházban való szolgálata során tiszteletre méltó nemzetközi tapasztalatra tett szert. Az egyház különböző divízióiban vezető tisztségeket töltött be. Mit jelent ez a tapasztalatsor az újonnan kapott megbízásra való tekintettel?

Ted Wilson: Lehetetlen fölbecsülni az említett tapasztalatok során elnyert áldásokat és az ebből származó jót; teljesen lehetetlen. Egyiptomban nőtem fel, Nyugat-Afrikában és Oroszországban titkárként más divíziókkal is dolgoztam, és ez a tény segített kifejleszteni az általános rálátást a tennivalóra. Nem csak egyetlen terület véleményét veszem figyelembe, hanem kezdem érteni, hogy egyházunk nagy családja az egész világra kiterjed. Nem politikai manőverek vagy tervek egyesítenek, hanem a Szentírás és a Szentlélek.

Rajmund Dabrowski: Ha lelkeszként az első kerületére gondol, el tudja-e mondani, hogy az ottani tevékenység hozzájárult a jelenlegi tisztségére való kiképzéshez?

Wilson: Természetesen. A lelkeszi munka első hónapjaiban többet tanultam, mint a kollégiumi vagy a szeminárium évek alatt. Természetes, hogy jókora akadémiai és elméleti tudással fölverte az intézmény padjait, de a lelkeszi munka első pár hónapja a tűzvonalba állít. Kapcsolatba kerülsz az emberekkel, kapcsolatba kerülsz valós helyzetekkel,

és nehéz ügyeket kell megoldanod. Az segít, ha térdre borulsz és Isten irányítását kéred. Minden reggel igyekszem a Jak 1:5-ben található ígértet teljesedését, vagyis bölcsességet kérni. Bölcsességgel nem rendelkezem, a mennyből kell azt kérnem. Amikor nehéz helyzetben vagy, kezdő vagy akár tapasztalt lelkész is lehetsz, erre a bölcsességre mindig szükséged van. A lelkeszi munka mezéjén eltöltött első évek sokkal jobban alakítottak, mint ahogy azt most el tudnám mondani. Istent dicsóítem minden átélt tapasztalatomért.

Knott: E tapasztalatok közül néhány városi környezetben született. Milyen hatással volt a városi környezetben folytatott tevékenysége a látásmódjára, amelyet a nagy városokban elvégzendő munkáról kialakított?

Wilson: Kezdetben alkalmam volt a Greater New York-i Egyházterületben dolgozni. Amikor ezt édesapámmal közöltem, azt mondta: „Ha kihívták akarsz, akkor menj New Yorkba.” Elfogadtam tanácsát, és az életem megváltozott. New Yorknak még mindig különleges helye van életemben és szívemben. Ahogy azt Ellen White kijelenti, New York azt jelképezi, ahogy a világ többi részén dolgozni tudunk. Olyan időkben élünk, amikor a világ lakosságának legkevesebb 50 százaléka nagy városokba tömörülve él. Ez azt jelenti, hogy mindannyian hordozzuk a városok lakói iránti felelőséget. Nem tarthatunk evangelizációt New Yorkban, Mexico City-ben, Tokióban vagy Hong Kongban úgy, hogy közben az emberek életének egyetlen területére figyelünk. Sokkal szerteágazóbb módon kell hozzá viszonyulnunk. A Prófétaság Lelke gazdag útmutatást tartalmaz arról, ahogy a városokban dolgoznunk kell. Hő vágyam az orvosi missziómunka fellendítése, amely által az emberek megtanulják, hogyan segíthetnek embertársaiknak.

Dabrowski: Milyen tulajdonságokkal kell egy vezetőnek rendelkeznie ahhoz, hogy az új generációt lelkesíteni tudja? Van egy ifjú generáció, akik közül néhányan elégedetlenek – még a gyülekezetben is.

Wilson: Ez fontos téma, ezért terjedelmesebb választ érdemel. A legfontosabb, amit az ifjaknak meg kell érteniük, az, hogy a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház vezetői nem adminisztratív jellegű munkaköröket betöltő személyek, akik arra figyelnek, hogy minden jól működjön, hanem lelki emberek, a szó szoros értelmében, emberek, akiknek ima által élő kapcsolata van Istennek Igéjével, az Úrral magával, emberek, akik hisznek abban, amit ennek az egyháznak teljesíteni kell. Remélem, hogy egyetlen fiatal vagy felnőtt sem véli valaha is azt, hogy a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyházhoz való tartozás bármely más szervezethez vagy felekezethez való tartozáshoz hasonlítható. Hivatásunk van, és remélem, hogy a fiatalokat bátorítja ez a hivatás. Igen, megtörténhet, hogy képmutatással és más, olyan dolgokkal kell szembenéznük, amelyek nem tetszenek nekik; lehet, hogy úgy vélik, az egyháznak más témákra is figyelni kellene. De ugyanakkor látniuk kellene a teljes képet: a Nagy Küzdelem témakörét, amely minden, a létezésünkkel kapcsolatos kérdésre válaszol. Amikor a fiatalok látják a kezdetet és a véget is – és mindazt, ami a két pont között van – erőt nyernek a küldetésük teljesítéséhez. Vezetőinknek alázatosaknak kell lenniük; szoros kapcsolatban kell állniuk Jézussal, és elérhetőeknek, nem pedig távolságtartóknak vagy részrehajlóknak kell lenniük. Kiegyensúlyozottak legyenek: nem csak helyes válaszokat kell osztaniuk, hanem jó hallgatóvá is váljanak. Sok időt kell a mások meghallgatásával tölteniük. A vezetőknek nagyon jól kell ismerniük Isten Igéjét és a Prófétaság Lelkét, hogy megtudják, kik ők, és hogyan dolgozhatnak.

Knott: Az egyházban a vezető tisztséggel rendelkezők nagytöbbsége önkéntes, és tevékenységükért nem kapnak fizetést. Tudom, hogy Ön jelenleg egy helyi gyülekezet presbitere – ott önkéntesként tevékenykedik. Mit szeretne üzenni a helyi gyülekezetekben

dolgozó sok-sok önkéntesnek, azoknak, akik szombaton prédikálnak, a gyülekezet épületét gondolják, vagy a gyülekezeti tevékenységek valamely ágáért felelnek?

Wilson: Az önkéntesek az egyház kincsei. Nem működhetnénk nélkülük. Amikor egy helyi gyülekezet tagjaként (mindenikünk tag) részt vesz az együlekezetnek tevékenységeiben, nem érzed szükségét annak, hogy valaki ezt pénzzel megfizesse. A fizetség az a változás, ami az emberek életében következik be, az öröm, amit észlelsz, amit a fiatalok felfedeznek a hitükben és a gyülekezet növekedésében.

Dabrowski: Egyházunk egyik alapvető értéke az egység. Mit jelent az egyház egysége és hogyan valósítható meg?

Wilson: Az egyház egysége nem jelenti feltétlenül azt, hogy mindenki egy hangon énekel és azonnal végrehajtja a parancsokat. Eltérő lehet a véleményünk: különböző kultúrából, nyelvcsaládból, környezetből és társadalmi helyzetből jövünk. Egységünket nem a politika és nem is a közösen használt anyagok biztosítják. Mindenek felett a Szentlélek az, Aki egyesít. Mondtam a feleségemnek, Nancy-nek is, hogy az egyház tagjai meglepően különböznek és a Szentlélek által megvalósuló egység a bizonyíték, hogy a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház Isten különleges egyháza. Én nem hiszem, hogy tartanunk kellene magunkat ahhoz, ami jelenleg „politikailag helyes”. Kiegyensúlyozottaknak és figyelmeseknek kell lennünk; nem utolsó sorban pedig tapintatosoknak. De az egység nem feltétlenül az erőfeszítésünk koronája. Igen, vezetőként reméljük, hogy az embereket egy bizonyos irány-

ba vezetjük. De ha a figyelmüket Krisztusra irányítjuk, a Szentlélek erejére és az Igére alapozó üzenetre, és ha mindezek mellé aktív imaéletet és misszió-lelkületet csatolunk, a tagok egygyé forrnak, mert a Szentlélek egyesít.

Knott: Mit üzen azoknak a gyülekezeti tagoknak, akik megkérdőjelezzik, hogy szükség volna vezetőségre? Mit gondol, milyen változásokat hoz majd az Ön és a többi vezető munkája?

Wilson: Nem áltatom magam azzal, hogy a nagy változás általam fog bekövetkezni. Ezt csak a Szentlélek teheti meg. Nagytöbbségük számára idegen a keresztény vezetéstudomány. És azt is el kell mondanunk, hogy nem is óhajtának e téren tovább fejlődni. Csupán annyi érdekli őket, hogy ki a gyülekezetük lelkésze. Ezen túl lehet, hogy

höz vagy tervhez kötődne, nagyon boldog leszek.

Dabrowski: Egy személyes kérdés: Amikor fölhívta a feleségét és a lányait, hogyan fogadták a választás eredményéről szóló hírt?

Wilson: A feleségem értékes, lelki asszony, nagyon szereti az Urat; tanulmányozza a Szentírást és a Prófétaság Lelkét; teljesen megbízik a mozgalomban. Amikor fölhívtam – remélem, hogy nem veszi rossz néven, hogy elmondom – sírni kezdett. Nagyon jól tudja, hogy mennyiféle nyomás és felelőség nehezedik arra, aki efféle tisztséget vállal, mivel más vezető személyeket is megismertünk. Úgy, ahogy más alkalmakkor is tettünk, együtt fogjuk várni az Úrtól a bátorítást és az annyira szükséges vezetést, mivel sokféle kihí-

néhányan tudják, ki vezeti az Egyházterületet és a Generálkonferenciát. Ezenkívül semmi sem érdekli őket. Az Egyház befolyása az, ami igazán számít, a tény, hogy az egyház egy lelki mozgalom, ami valóságosan az Igére épül, és hogy a Szentlélek egyre inkább Krisztus képmására formál át, és hogy a küldetésünknek eleget kell tennünk. Ha az efféle befolyás érezhetővé válik, anélkül, hogy egy névhez, néphez, tisztviselő-

vással kell majd szembenéznünk. Az Úrra támaszkodunk.

Örvendek, amikor elmondják nekem, hogy imádkoznak értem, és az emberek ezt tudatták velem. Ez a legnagyobb ajándék, amit valaha is adhatnak, mert nem csupán értem imádkoznak, hanem az egyházért is. Az advent mozgalomért imádkoznak, amelynek mindannyian tagjai vagyunk.

Az 59. Ülésszak alkalmával megválasztott tisztségviselők

Elnök – Ted N. C. Wilson

Titkár – G. T. Ng

Pénztáros – Rober E. Lemon

Alelnökök – Delbert W. Baker,

Lowell C. Cooper,

Geoffrey G. Mbwana,

Armando Miranda,

Pardon K. Mwansa,

Michael L. Ryan,

Benjamin D. Schoun,

Ella S. Simmons,

Artur A. Stele

Altitkár – Homer W. Trecartin

Helyettes-titkárok – Rosa T. Banks,

Robert S. Folkenberg Jr

(visszautasította a tisztséget),

Augustin Galicia,

John Thomas,

Harald Wollan

Segédpenztáros – Juan R. Prestol

Helyettes pénztárosok – George O. Egwake,

Daisy J. Orion,

Roy E. Ryan,

J. Raymond Wahlen II

Divíziók

Euro-afrikai Divízió

Elnök – Bruno R. Vertallier

Titkár – Gabriel E. Maurer

Pénztáros – Norbert Zens

Kelet-közép-afrikai Divízió

Elnök – Blasious M. Ruguri

Titkár – Nathaniel M. Walemba

Pénztáros – Jerome Habimana

Euró-ázsiai Divízió

Elnök – Guillermo E. Biaggi

Titkár – Vladimir A. Krupskyi

Pénztáros – ezután választják

Közép-amerikai Divízió

Elnök – Israel Leito

Titkár – Elie Henry

Pénztáros – Filiberto M. Verduzco Avila

Észak-amerikai Divízió

Elnök – Daniel R. Jackson

Titkár – G. Alexander Bryant

Pénztáros – G. Thomas Evans

Észak-ázsiai-csendes-óceáni Divízió

Elnök – Jairyong Lee

Titkár – Akeri Suzuki

Pénztáros – Kenneth W. Osborn

Dél-amerikai Divízió

Elnök – Erton C. Kohler

Titkár – Magdiel Perez

Pénztáros – Marlon de Souza Lopes

Dél-csendes-óceáni Divízió

Elnök – Barry D. Oliver

Titkár – Lawrence P. Tanabose

Pénztáros – Rodney G. Brady

Afrikai-indiai-óceáni Divízió

Elnök – Paul S. Ratsara

Titkár – Solomon Maphosa

Pénztáros – Goodwell Nthani

Dél-ázsiai Divízió

Elnök – John Rathinaraj

Titkár – Gordon E. Christo

Pénztáros – G. S. Robert Clive

Dél-ázsiai-csendes-óceáni Divízió

Elnök – Alberto C. Gulfan Jr.

Titkár – Saw Samuel

Pénztáros – Keith R. Heinrich

Transz-európai Divízió

Elnök – Bertil A. Wiklander

Titkár – Audrey Andersson

Pénztáros – Johann E. Johannsson

Nyugat-közép-afrikai Divízió

Elnök – Gilbert Wari

Titkár – Onaolapo Ajibade

Pénztáros – Emmanuel S. D. Manu

A Generálkonferencia Ügyosztályai

Nevelési Ügyosztály

Igazgató – Lisa M. Beardsley

Családi Ügyosztály

Igazgató – Willie Oliver

Igazgatóhelyettes – Elaine Oliver

Vagyonkezelés

Thomas A. Kapusta

A KÜLDÖTTSEG EGYIK ELVÁRÁSA A KÖVETKEZŐ ÜLÉSSZAKOKTÓL:

Fiatalokat a vezetőségbe!

A Generálkonferencia 59. ülés-
szakának elején megkérde-
zett küldöttek azt javasolták,
hogy az Adventista Egyház
elsősorú feladatnak tartsa nagyobb
számú fiatalok bevonását a vezetőségbe.

„Ha valamikor ideje volt bevonni
a fiatal gárdát a vezetőségbe, az most
van szerintem”, nyilatkozta Michael R.
Bankhead, dél-afrikai küldött.

„Sok mindent változatlanul ugyan-
úgy teszünk évek óta”, tette hozzá. „Je-
len pillanatban hatalmas lehetőségek
rejlnek a fiatalokkal való munkában,
és ehhez lehet, hogy ugyan olyan korú
munkásokra lesz szükség.”

A gyűlésen megtárgyalt pontok
egyike éppen ez volt, a fiatalabbak be-
vonása a végrehajtó bizottságba. Sokan
kifejezték meggyőződésüket, hogy to-
vábbra is lényeges alárendelni magun-
kat Isten vezetésének, de hangot adtak
saját nézeteiknek is olyan témakörök-
ben, mint: a nők felszentelése, oktatás,
a gyülekezeti kézikönyv tanítása a kis-
korúakkal foglalkozó alkalmazottakról.

Mindemellett, a megkérdezettek
többsége azt az ajánlatot tartja a leg-
inkább időszerűnek, hogy az egyház
végrehajtó bizottságába több fiatal és
laikus tagot – bibliamunkásokat, taná-
rokat, misszionáriusokat – kell bevonni.

„Sok olyan fiatalról tudunk, akik te-
hetségesek, tele vannak ötletekkel, és
képesek lennének a vezetésre”, mon-
ta Daniel Dial delegátus, aki a fülöp-
szigeteki Mountain View Kollégium
igazgatója is. „Más időket élünk, és a
fiatalokat jobban be kell vonni a mun-
kába, ha azt akarjuk, hogy ne veszítsük
el őket.”

Más résztvevőket egyéb, sokat vita-
tott kérdések foglalkoztattak.

A Mexikóból érkezett David Pache-
co Cocom számára a nők felszentelése
továbbra is vita tárgya marad, habár az
előző üléseken bőven megtárgyalták
már a témát. Idén nem került napi-
rendre ez a kérdés, de Pacheco reméli,
hogy nem fog széthúzást okozni a jö-
vőben sem.

A nők lelkésszé szenteléséről beszélt
Eugenia Weaver, nyugat-amerikai kül-
dött is, aki célul tűzte ki, hogy a gyü-
lekezeti kézikönyvbe bevezettet egy
ilyen pontot is, amely a diakónusnők

lőtták, hogy ők egyébre összpontosíta-
nak. „Nem a gyűlés napirendi pontjai,
hanem az itt töltött szombat élménye
lesz az, amellyel lemérhető az Advent-
ista Egyház kincse”, vallotta Charles
Sandefur, az ADRA nemzetközi szer-
vezetének elnöke. Szerinte a szombat
délelőtti, színes felvonulás „mindennél
többet ér”.

A Nyugat-Afrikát képviselő küldött,
nigériai Daniel Uzoije Oriaku számára
az imának kell elfoglalnia az első he-
lyet. „Mindeddig vezetett az Úr. Adja
Ő, hogy akik vezetnek, jól vezessenek,
és akik követik őket, jól kövessék”.

felszentelését érinti. „Szerintem ez fon-
tos kérdés, hiszen nagyon sok nő van
a gyülekezetek vezetőségében”, mon-
dotta.

A rájuk váró, sokszínű tárgyalás és
döntéshozás ellenére sokan megval-

Ugyanezt visszhangozzák Zelná
Wright, dél-afrikai képviselő szavai is:
„Itt Isten munkájáról és tervéről van szó.
Mi várjuk, hogy átvehessük, amit Ő el-
készített. Ha saját elképzelésű tervekkel
jöttél, csalódottan fogsz távozni.”

Az AEÁ Közegészségügyi Osztályának meglátása az adventisták egészségügyi irányvonaláról

MARK A. KELLNER

Regina M. Benjamin, az orvostudományok doktora és az Egyesült Államok Népegészségügyi és Tisztiorvosi Hivatalának tizennyolcadik igazgatója dicsérettel halmozta el az adventistákat azért, hogy az egészséges életmód kirtartó hívei.

„Különleges megtiszteltetésnek tartom, hogy együtt lehetek önökkel, az egészséges életstílus lelkes követőivel itt, a Generál Konferencia 59., atlantai ülészakán”, kezdte felszólalását az 53 éves R. Benjamin. „Örömteli élmény volt számomra megismerkedni az Adventista Egyház szemlélet-újító néze-

nél teljesebb fizikai jólét valamint ennek megőrzése úgyszintén lényeges”.

Méltatta a W. K. Kellogg és John Harvey Kellogg által bevezetett egészségügyi reformot is. Ez utóbbi a michigani Battle Creek Szanatórium igazgatója volt. Ők indították el a később adventista mozgalommá kiszélesedett reformot. Karrierje kezdetén, a jeles Kellogg National Fellowship szervezet tagjaként előadást tartott az egészségről és a vezetők irányelveiről, és vallomása szerint „ez volt az adventisták életmódjáról szóló, első bemutatásom”.

„Könnyebb egészségesen élni, ha mások is így élnek”, nyilatkozta az egész-

rejlük. Méltatta azt is, hogy az Adventista Egyház bekapcsolódott Michelle Obama „Let’s Move” nevű alapítványának tevékenységébe.

„Az országos egészségügyi rendszer alapját a megelőzés képezi”, folytatta R. Benjamin.

Felhasználta az adott alkalmat arra is, hogy felszólaljon a dohányzás ellen és támogassa a dohányfüst-mentes társadalom gondolatát főképpen a fiatalok soraiban, a „nőket és asszonyokat kiváltképpen” pedig arra bátorította, hogy küzdjenek a HIV és AIDS megelőzéséért. Felszólalt az immár közjóléti kérdéssé vált erőszak ellen. „Mindenek fellett azonban”, mondotta, „ki kell küszöbölünk az egészségi gondok okozta egyenlőtlenségeket”.

„Bátorítani szeretném az amerikai polgárokat, hogy táplálkozzanak egészségesen, mozogjanak rendszeresen és ápolják az egészséges életmódot. S mivel adventistákként megbízható hírvivők vagytok közösségeitek soraiban, fontos szerepet töltsöttek be a népjólét támogatásában az egészséges életstílus terjesztésével, nagyon szeretnék együttműködni veletek. Türelmetlenül várom, hogy közös erőfeszítéseket tegyünk egy egészségesebb, jobb erőnlétnek örvendő nemzetért és világotért.”

Arra a kérdésre, hogy hogyan látja a kormány és a vallási szervezetek együttműködését, mi az, ami törvényerejű adott helyzetekben, Benjamin így válaszolt: „Véleményem szerint mindenkivel akarnunk kell együtt dolgozni: vallási intézetekkel, iparral, polgári alapítványokkal és csoportokkal, és általában az amerikaiakkal... Így kell lennie valahányszor egy vallási szervezet bekapcsolódik a dohányzás elleni harcba, az egészséges táplálkozás és rendszeres testmozgás terjesztésébe. Amikor az emberek a saját lelkészüktől, papjuktól hallják ezeket a tanácsokat, lehet, hogy jobban meggondolják és elismerik, hogy ez valóban megfontolandó...”

Azt is hozzá fűzte, hogy az egészségről szóló tanításnak a templomokban, zsinagógákban és mecsetekben is hangoznia kell: „Ilyen módon emberek százait érhetitek el.”

teivel. Önök életformát, nem csupán időleges állapotot látnak a jó egészségben, annak az alapelvek alapján, hogy az értelem és a jellem nagy fontosságú tényezők Isten tervében, és hogy a mi-

ségmegőrzés elveinek terjesztéséről, valamint ezeknek a közösségre gyakorolt hatásáról. Azt ajánlotta a küldöttségnek, hogy írjanak alá egy mértékletességi fogadalmat, mert ebben erő és egészség

Az utazó Biblia 20 hónapos vándorlása véget ért

ARIN GENCER / ANN

Hús hónapon keresztül messzi földeket járt be: a kenyai Narok várostól Dubai-ig és az Egyesült Arab Emírátságokig.

A kifejezetten világtornéra készített Biblia a Generálkonferencia 59. ülészakájának csütörtök esti találkozóján fejezte be vándorlását.

„Ez a Biblia az adventisták Isten Igéje iránti eltökéltségének jelképeként járta be a világot”, nyilatkozta Mark Finley, az egyház egyik alelnöke. „A Hetednapot Ünneplő Adventisták még mindig szilárdan alapon állnak.”

Finley a divíziók képviselőinek elébe állt a pódiumon csütörtök este. A 70 férfi, nő és gyerek közül némelyek hagyományos viseletbe voltak öltözve, úgy sorakoztak fel a színpadon, ahol kézről kézre adták a 30/45-ös méretű Bibliát, miközben egy kivetített anyag beszámolt ennek utazásáról.

A fekete bőrbe kötött könyv a „Kövessd a Bibliát” kezdeményezés része volt, amely a Biblia tanulmányozását volt hivatott serkenteni gyülekezeteinkben. 2008-ban indították el a kampányt, miután a felmérések kimutatták, hogy alig ötven százalék a tagoknak tanulmányozza rendszeresen a Bibliát.

Az egyházi vezetők nyilatkozata szerint ez a könyv, a Biblia egyesíti a világ adventistáit, s ezzel az állítással is arra bátorítanak, hogy kötelezzük el magunkat újra a Könyv tanulmányozása mellett.

„A kezdeményezés felélesztette az emberek érdeklődését a Biblia olvasása iránt”, vallotta egy videóklipben Gilbert Wari, a Nyugat- és Közép-afrikai Divízió elnöke.

A kampány ideje alatt több mint kétmillió Bibliát osztottak szét a Közép-amerikai Divízió területén, tudtuk meg Israel Leito elnök missziós tevékenységekről szóló beszámolójából.

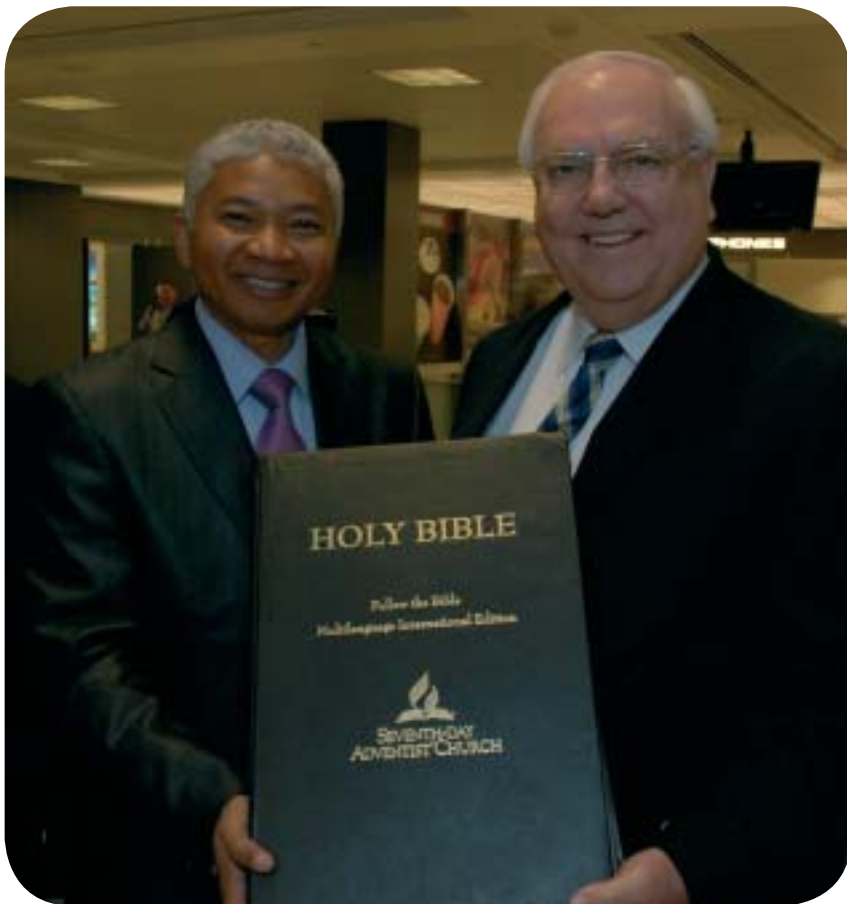
Az est végén a küldöttek jóváhagytak egy határozatot, amely megszilárdítja „a mennyei kinyilatkoztatásba és a Biblia ihlettségébe vetett bizalmunkat”, ugyanakkor felhívja az egyház tagjait valamint „a világ keresztényeit, hogy tegyék naponkénti tanulmányozásuk tárgyává a Bibliát”.

„A Bibliában megtaláljuk mindazt, amit értékelünk és hirdetünk, mert

minden, ami meghatározza az advent nép és hitközösség azonosságát, a Szentírásra alapul”, jelentette ki Jan Paulsen. „A Biblia által Isten szól hozzánk.”

A nagy, „utazó Biblia”, amely 66 nyelven íródott, még gujarati, litván, Xhosa és vietnámi nyelven is, mindenütt – 130 ország sportpályákon tartott összejövetelein, felvonulásain – a középpontban volt. Államfők, törzsfőnökök, elnökök, királyok és királynők kezében járt. A Fülöp-szigeteken kezdte utazását, és az egyesült Államok-beli International Washington Dulles reptéren, majd az ülészakon fejezte be.

A kampány internetes oldalán megjelenő képeken Izlandon, egy Fidzsi-szigeteki találkozón és egy kenyai felvonuláson láthatjuk a Bibliát.

A román stand az atlantai GK-án

Georgia Dome, j

A nemzetek felvonulása

július 3-a, szombat

A nők és lányok elleni erőszak megszüntetése

A HETEDNAPOT ÜNNEPLŐ ADVENTISTÁK ÁLLÁST FOGLALNAK A NŐK ÉS LÁNYOK ELLENI ERŐSZAK MEGSZÜNTETÉSE VÉGÉTT

Mi, a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház tagjai egyetértünk és csatlakoztunk másokhoz a nők és lányok elleni erőszak megszüntetésében. A globális statisztikák azt mutatják, hogy a nők és lányok minden társadalomban egyre gyakrabban áldozatai az erőszaknak. A fizikai, nemi vagy pszichológiai bántalomhoz vezető tevékenységek és fenyegetések nem egyeztethetőek össze a bibliai etikával és a keresztény erkölccsel. Ezek a tevékenységek magukba foglalják (de nem csak ennyiből állnak) a családi erőszakosságot, az erőszakolást, a nők nemi megcsonkítását, a becületbeli gyilkosságot, a hozomány miatti ölést. A kiájtás, a személyi szabadság megvonása valamint a kényszerítés ugyancsak kihasználó és erőszakos cselekmények. Az ilyen magatartással szemben a Hetednap Adventista Egyház állásfoglalása: „Vessünk neki véget most!”

A hetedik napi adventisták elismerik, hogy az Isten képére való teremtettség méltósággal és értékkel ruházza fel mindegyik egyént. Ennek az értéknek a mértéke Jézus Krisztus áldozatában szemlélhető, aki így ajánlja fel az örök életet minden embernek. A Jézus földi életét jellemző szeretet és együttérzés példát nyújt valamennyi követőjének a többiekkel ápolat kapcsolatok terén. A Krisztuséhoz hasonló viselkedés nem ad helyet a családtagok vagy családon kívüliekkel szembeni erőszaknak.

A Biblia azt tanácsolja a keresztényeknek, hogy a testet Isten templomának tekintsék. Egy másik személy szándékos megsebzése lealacsonyítja azt, amit Isten megtisztel, ennélfogva bűnös viselkedés. A hetedik napot ün-

feldolgozásában. Sokak közös hangja több tízezer nőt és lányt menthet meg a kihasználásból és erőszakból adódó bántásoktól és szenvedéstől.

(Ezt a nyilatkozatot az alábbi bibliai utalások is alátámasztják: Jn 3:16; 1Móz

neplő adventisták elől akarnak járni a nők és lányok elleni folyamatos erőszak megtörésében. Tanítással, igehirdetéssel, bibliai tanulmányokkal és felvilágosító tanulmányokkal felemeljük szavunkat az áldozatok és túlélők érdekében.

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház keresi és szívesen fogadja a más személyekkel való társulásokat és az együttműködést e világszéles baj

1:26; Ésa 61:1-3; Ef 5:2,3; 1Jn 3:10, 15-18; 4:11, 3Jn 1:2; 1Kor 3:16,17; 6:19; Róm 12:1,2).

(Lásd még a „Gyerekek neveléséről és védelmezéséről” szóló nyilatkozatot” is.)

Ezt a nyilatkozatot elfogadta és megszavazta a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház Generálkonferenciájának Adminisztratív Bizottsága 2010. június 23-án az AEÁ-beli Atlantában kibontakozó Generálkonferenciai Ülésen.

H Í R E K

A moldvai hittestvérek helyzete

2010. június 25–30 között nagy károkat okozott az árvíz Moldova környékén. Hittestvéreink is vannak az árvízkárosultak között: házak, termőföldek, gazdaság, de néhány imaterem is megkárosult.

A leginkább érintett települések: Pătrăuți, Țibeni, Rădăuți, Iaslovăț, Dărmănești, Milișăuți, Mihăileni és Dorohoi.

Az ADRA csapataival vállalva dolgozott az adventista fiatalok egy csoportja is, Mugurel Asaftei lelkésszel az élen. Két másik csoport is jelentkezett önkéntes munkára, Erdély és Munténia területéről.

(Nicolae Alexandru/Info Moldova)

Az ADRA támogatja a Bákó megyei árvízkárosultakat

Július 7-8 között az ADRA jelen volt a Bákó megyei Schineni, Siretu, Șerbești és Săucești településeken, ahol az embereket jelentős anyagi veszteségeket szenvedtek.

A 300, megrongálódott lakóház és az odavesztett termés kétségbeesést okozott a lakosság soraiban. A környéken nincs tiszta ivóvíz. Az ADRA önkéntesei által kiosztott élelem, tisztálkodási szerek és ivóvíz emlékeztették a lakosokat arra, hogy a megosztott szenvedést könnyebb elviselni.

Az ADRA csapatai faluról falura, házról házra jártak a hatóságokkal, segítséget nyújtani a szükségben lévőknek. A természet hatalmától megremült emberek kissé megkönnyebbültek, ha elbeszélhették, mit éltek át.

Tulcea megyében folytatódott a segélyszállítás. Itt is több mint 200 lakóház károsult, egész falvak voltak víz alatt.

Bár elveszítették egy élet munkáját, a tragédia közelebb hozta az embereket egymáshoz. Az ADRA önkénteseinek az volt a jutalom, hogy egy pillanatnyi örömet szerezhettek.

Az első, sürgősségi beavatkozás után az újjáépítés munkálataiban is részt fognak venni.

Ha megváltoztatsz egy életet, a világon változtatsz!

(Az ADRA nyomán)

A Reménység Nemzedéke – általános mozgósítás

Ez a neve annak az észak-erdélyi, ifjúsági akciónak, amely 2009. szeptemberétől 2010. júniusáig tartott. A tevékenységek célja a fiatalok megmentése és misszióba való bevonása volt. Nagy volt az öröm a májusban és júniusban megkeresztelt, 84 lélekért, és a többi nyolcvanért, aki keresztségi felkészítőre jár.

Negyven nap MAGADÉRT – ez egy másik, fiataloknak szánt terv volt, ami arra bátorította őket, hogy legalább 30 percet töltsenek naponta imával és tanulmányozással.

Az ifjúsági okatatók és lelkészek kint tartó erőfeszítéssel dolgoznak (és dolgozzanak!) a fiatal nemzedékért.

(Emanuel Ban, az Észak-erdélyi Egyházterület Ifjúsági Ügyosztályának vezetője)

Ted Wilson felkéri az adventistákat: "Tartsanak előre"

A 69 989 tagú tömeghez szólva, Ted N. C. Wilson, a Generálkonferencia új elnöke, első beszédében arra kérte a tagokat, hogy „tartsanak előre” bizalommal az előttünk álló napokban.

Az istentisztelet keretében Wilson elnök felolvasta az Egyesült Államok elnöke, Barack Obama üzenetét is:

„A történelem folyamán, a hit formálta a filozófiát, a távlatokat és az életet”, olvasta Wilson. „Mivel sok kihívás és alkalom áll előttünk történelmünk ezen egyedi pillanatában, a hit egysítsen a közös célban, hogy szolgáljuk testvéreinket és testvérnőinket. Minden jót kívánok ezen csodálatos esemény alkalmából.”

„Istennek van egy terve életetekkel és egyházával”, nyilatkozta Wilson a nagyszámú tömegnek. „Soha ne kételkedjetez ezen erős mozgalom sorsa felől. Isten prófétai útbaigazítást adott, hogy ismerhessük a nagy küzdelem kimenetelét – Isten az, aki győzni fog.”

Haladjatok előre Krisztus és Isten kegyelmének hirdetésével, a hármasszangyalit üzenet terjesztésével; tartsatok előre az újjászületésért és a reformért, a Biblia üzenetének teljesítéséért; haladjatok előre a Prófétaság Lelke tanácsainak olvasásában és elfogadásában; tartsatok ki a megváltásnak és a Jézus Krisztus közeli eljövételének jó hírével.”

A teológiai irányzatokkal kapcsolatosan Wilson a következőket ajánlotta: „Ne hatódjatok meg az új eszméktől vagy bonyolult elgondolásoktól, amelyeknek nem sok köze van a mi meggyőződésünkhöz és küldetésünkhöz. Az Adventista Egyház történelmi, biblikus nézete nem fog megváltozni. A bibliai alap az idők végéig szilárd marad.”

Azt is tanácsolta hallgatóinak, hogy tartsanak ki határozottan a biblikus teremtés-elmélet mellett. „Ne 'tevélyeg-jetek' amikor 1Móz 1-11 fejezeteit vagy más részeket értelmeztek, és ne tartsátok őket csupán jelképes vagy allegorikus leírásnak. Az Adventista Egyház soha nem fog álláspontot változtatni ebben az alapvető elvi kérdésben.

Ha Isten nem hat nap alatt teremtette ezt a világot, hogy megáldhassa azután a hetedik napot, miért ünnepeljük mi a szombatot?”

Megemlítette az advent mozgalom rendkívüli ajándékát is, Ellen White írásait: „Fogadjátok el a Prófétaság Lelkét, mint a legnagyobb ajándékot, úgy a múlt, mint – főleg – a jövőre nézve. „Míg a Biblia a legfelsőbb tekintély az igazságot illetően, a Prófétaság Lelke határozott és ihletett tanácsokat ad, amelyek segítenek az igazság alkalmazásában. A Prófétaság Lelkét olvasni, hinni, alkalmazni és hirdetni kell. Azonban”, tette hozzá, „ne üssünk fejbe vele senkit, hanem tekintsük és használjuk úgy, mint egy csodálatos áldást, amely irányítja Isten egyházát a történelem utolsó napjaiban.”

Wilson egy közvetlen felhívással fejezte be üzenetét: „Fogadjátok be Krisztus csodálatos kegyelmét életetekbe, újítsátok meg elkötelezettségeteket iránta és a nagy mozgalom iránt, tökéltétek el, hogy hirdetni fogjátok kegyelmét, és kérjétek az Urat, hogy segítse egyházát „előre tartani”.

(Mark Kellner, *Adventist Review*)

Az Adventista Egyház elkötelezi magát a felszentelés témájának mélyebb kutatására

Egyházunk vezetősége megígérte, hogy tanulmányozni fogja a felszentelési hagyomány alapjául szolgáló, biblikus álláspontot.

Az elhatározás annak nyomán született, hogy egyre sűrűbben kérvényezik több nő beválasztását a vezetőség felső körébe, és külön felszólítást kapott a Generálkonferencia az illető kérdés hivatalos áttekintésére.

Ray Hartwell delegátus, a Pennsylvaniai Egyházterület elnöke, kérelmezte, hogy az egyház irányítása alatt vizsgálják át újra a felszentelés témáját. Válaszként, a világszéles egyház alelnöke, Michael L. Ryan kijelentette, hogy az ülészak Szervező Bizottsága „elkötelezi” magát a nők felszenteléséről szóló, terjedelmes jelentés bemutatására a következő évek egyik munkatalálkozó

zóján. A jelentés várhatóan a szentelés alapjául és mintájául szolgáló, biblikus okot fogja taglalni. Michael Ryan szerint ehhez időre és területenkénti visszajelzésre van szükség. Az alelnököt meghatotta a küldöttek által tanúsított őszinteség, imalelkület és komolyság a téma felvetésekor. „Az egyház elismeri, hogy a felszentelés lényeges mozzanata a gyülekezeti életnek. Sokféle hangot hallunk, s ezeket mind figyelembe kell vennünk.” Egyben meg is köszönte a delegátusoknak, hogy foglalkoztatják őket a nők szolgálata.

(Elizabeth Lechleitner, *ANN*).

A nemzetek felvonulása zárta a 2010-es Generálkonferencia ülészakot

Szombat este az Adventista Világegyház színes bemutatóját kísérhették figyelemmel a résztvevők. A zászlók és népviseletek felvonulása az egyház globális jellegét bizonyította.

A nemzetek díszszemléjén százával vonultak fel a népviseletbe öltözött képviselők.

„Egységünket és összetartozásunkat ünnepeljük”, nyilatkozta Elizabeth Vieira Talbot, aki egyike volt a program házigazdájának, hangsúlyozva, hogy „különbözőségünket ünnepeljük, és mindenek felett a misszióban való egységünket, a küldetést, ami által olyan magasra emeljük Krisztust, hogy minden embert magához vonhasson.”

A házigazdák azzal vezették be a felvonulást, hogy adatokat közöltek a tizenhárom, földrajzi felosztású, adventista divízióról, utána pedig videóanyagot, képeket vetítettek.

A legnagyobb taps akkor következett, amikor a házigazdák felolvasták az egyes országok nevét, és ennek küldöttjei bevonultak népviseletben. Haiti, Jamaika, az Egyesült Államok, Spanyolország, Románia, Brazília, Dél-Afrika, India, a Fülöp-szigetek, Nagy-Britannia, Ghána és Nigéria kapta a legzajosabb elismerést.

A felvonulás előtt, miközben a szervezők előkészítették az eseményt, a résztvevők interjú formájában beszéltek érzelmeikről.

„Nagyon izgalmas látni, hogy a különböző kulturális háttér és sokszínűség ellenére ez a sok nép egy családot alkot, egy zászlót lobogtat”, nyilatkozta Kenny Erwin, Paraguay képviselője.

„Micsoda találkozó lesz a menyben” mondta Nifina Bindoosano, aki indonéziai, sárga ruhát viselt. „Örülök, hogy különbözünk és mégis egyek vagyunk Krisztusban”.

A program Ted Wilson beszédével zárult, akit alig nyolc nappal azelőtt választottak egy olyan felekezet elnökéül, amely 203 országban van jelen és 16.3 millió tagot számlál.

„Milyen szép családnak vagyunk a tagjai!” nyilatkozta az elnök a híveknek. „Misszióink robbanásszerű fellendülése látható lesz a föld minden táján.”

(Edwin Manuel Garcia/ *ANN*)

Tehetetlenül

A lányok a gyerekszobában üldögéltek a földön, és ki-ki pillanatnyi kedvének megfelelő időtöltést választott. A hét és fél éves „nagylány” előbb valami társas játékot játszott a vendéggel, mialatt négy évvel fiatalabb hugicája a kirakókat célozta meg. Vidáman nevetgéltek, hangoskodtak, magyaráztak.

Miután néhány kör lejárt a játékból, az idősebbikre hirtelen rájött az átváltozhatnék. Ez a kedvelt szórakozása abban áll, hogy „átlényegül” gyámoltalan kiskutyává, akit szeretgetni, óvni, etetni és ápolni kell. Már felsőfokon bírja a nyüzszítés művészetét, két- és néglábúakat egyaránt megtéveszthetne a hangjával.

Ilyenkor kishúgában gyorsan feltámad a csírájában levő anyai ösztön, és simogatni meg szeretgetni kezdi a képzelt ölebet. „Kiskutyám, óóó, kiskutyám, na, ne sírjál...” – és közben ölelgeti magához a nagyot, cirógatja a fejét, és becézgeti ahogy csak tudja.

Ez alkalommal viszont a „kiskutyá” nagyobb búra engedte fejét a hosszabb foglalkozás reményében. A gazdi csak simogatta és bújt hozzá, ám nővérkéje tovább is nagyokat nyüzszített. Eltelt két-három perc, és még mindig nem akart elcsendesedni a puha kis kezek alatt. A játékot valóságként átélő húga egyszer csak lehuppant a fenekére, fejecskéjével előredőlt a térdeire, átkulcsolta nyakát, és igazi könnyek kezdtek alágördülni az édes gyerekarcon. Oly mély szomorúsággal, mint aki a fél világ bánatát hordozza, vagy mint aki haldokló ágya mellett üldögél, megrendülve és megindítóan hüppögte: „De én nem tudom már mit csináljak, nem tudom megvigasztalni a kiskutyát!” És hullt a könny ártatlan gyermeki szeméből.

Ha körülötted játékos kedvű gyerekek vagy felnőttek vannak, ne szegd meg a kedvüket: örülni szeretnének az életnek. Hogyha pedig síró arcokat, megtört lelkeket látsz közeledben, egyetlen rezdülésüket se tartsd játéknak: valóban együttérzésre vágnak. És ha elfogy a szó, és érzed, hogy nem vagy képes vigasztalni, a legjobb módszer mindig kezed ügyében marad: örülni az örvendezőkkel, és sírni a sírókkal.

Kovács Judit

Az emlékezés a szívben él...

„Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugoszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem ő benne bízom!” (Zsolt 91:1-2)

Bégányi Zoltán 1973. április 18-án született. Mint harmadik, és egyben legkisebb fiú érkezett a családba. Jelenlétével szüleinek és testvéreinek sok örömteli és boldog pillanatot szerzett gyermekei alatt. Jó lelkű, finom modorú és értelmes fiú lévén, aktív tagjává vált az akkori serdülő ifjak csapatának, akikkel együtt vetette meg az ifjúsági imaórák és a nagyváradi kórházmisszió alapjait. E lelki törekvések Zolti életében pozitív visszhangot keltettek, s 1992-ben – több ifjú társával együtt – s elfogadta a keresztséget a nagyváradi adventista gyülekezetben. Szövetségkötése által még jobban elkötelezte magát az evangélium szolgálatára.

1996. június 30-án házasságra lépett Radvánszki Noémivel. Házasságukban az őszinte szeretet, elsősorban Istenhez és egymáshoz való ragaszkodásuk példaértékűvé vált mások számára.

Tevékenyen és lelkesen vett részt a gyülekezeti életben: több ízben ifjúságvezetőként szolgált, jó ideig mint presbiter igazgatta a gyülekezet előmenetelét, az énekarban ifjú éveitől dicsérte az Urat. Nem elég azt mondani róla, hogy sokat missziózott, hanem élete volt a misszió.

Bár arra kérte Istent, hogy a „tövis” müljön el tőle, a Fennvaló másként döntött. 1998-tól tizenkét éven át bátran küzdött a végzetes betegséggel. Nehéz helyzete ellenére hite, küzdelme, bizodalma, szeretete, kitartása, Isten iránt való hűsége, mások bátorítása, reménysége az utolsó percekben is példaként állt azok előtt, akik ismerték.

Szenvedése ez év július 11-én, vasárnap éjjel előtt 5 perccel ért véget, amikor megpihent az Úrban.

Vándorútja vége előtt néhány hónappal interjú készült vele és feleségével. Meghatóan szépen tettek bizonyosságot Isten kegyelméről életükben, s reménységükről, hogy Isten valami jobban készít az Őt szeretőknak. Különös, hogy a Speranța TV által július első hetére beütemezett adásközvetítés technikai okokból elmaradt, és mintha csak egy láthatatlan kéz irányította volna az eseményeket, éppen azon a napon került sor az interjú bemutatására, amelyik napon Zolti megpihent. Ily módon „Isten bizonyosságot tett áldozati ajándékairól, úgyhogy hite által még holta után is beszél” (Zsid 11:4).

Egy lángot kaptatok:

Fénylő keresztet, hatalmat, holnapot!

Mindenki szeme rátok tekint:

merre lendül a láng, a fény merre int?

Egy lángot kaptatok!

Jöhetnek éjek, viharok:

egy lángot kaptatok,

menjétek, vigyétek,

hordjátok, védjétek,

égyjétek, fogyjatok,

sötétült szíveken

nyissatok ablakot

és szórjátok, adjatok

fényt! Világot!

Golgota-illatot!

Ti küldetést kaptatok,

nem állást, nyughelyet,

hanem napiparancsot:

„Tovább kell vinnetek!”

(részlet Moldovan Vilmos „Tovább kell vinnetek” című verséből)

A Hetednapot
Ünneplő
Adventista
Egyház
59. Generál-
konferenciája
Atlantában

